

**REFERAT
FRA
MØTE I REGULERINGSRÅDET**

11. JUNI 1985

Fiskeridirektoratet

UTKAST TIL REFERAT FRA MØTET I REGULERINGSRÅDET 11. JUNI 1985.

Møtet ble holdt i Fiskeridirektoratet og varte fra kl 0930 til kl 1445.

Følgende av utvalgets medlemmer møtte:

Assisterende fiskeridirektør V. J. Olsen, fungerende formann.

Avdelingsdirektør P. Mietle, Fiskeridirektoratet (varamann for Fiskeridirektør Hallstein Rasmussen).

Direktør G. Sætersdal, Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt.

Fiskeskipper Thor Wold, Norges Fiskarlag.

Disponent K. Arctander, Norges Fiskarlag.

Fiskeskipper A. Leine, Norges Fiskarlag.

Fiskeskipper Edvin Bakkevik, Norges Fiskarlag.

Fisker Reidar Johansen, Norges Fiskarlag.

Direktør P.L. Flådmak, Fiskeindustriens Landsforening.

Avdelingsleder Olav Bjørklund, Norsk sjømannsforbund (varamann for advokat Ivar Nes).

Einar Hysvær og varamann P.A. Andersen hadde meldt forfall.

Istedet for Jarle Evensen, Fiskeindustriens Landsforening, møtte Bolstad. Bolstad skal erstatte Evensen som representant i Reguleringsrådet, men da oppnevningen ennå ikke var foretatt, fikk han ikke status som medlem av Reguleringsrådet på dette møtet.

Som observatører møtte:

Generalsekretær F. Bergesen jr., Norges Fiskarlag.

Otto Gregussen, Norges Fiskarlag.

Ingeniør P. Lohne, Sildemelfabrikkenes Landsforening.

Som sekretær for utvalget møtte L.W. Plassa.

Dessuten møtte:

Kåre Bolstad, Fiskeindustriens Landsforening.

T. Paulsen, Fiskeridepartementet.

Kari M. Vedeld, Fiskeridepartementet.

Terje Løbach, Fiskeridirektoratet.

Egil Lekven, "

Arne Wåge, "

Arthur Holm, "

Sigmund Engesæter, "

Peter Gullestad, "

Asbjørn Vinje, "

Cato Isvik, "

Willy Sørensen, "

Einar Ellingsen, "

Modulf Overvik, "

Geir Strøm, "

Øystein Økland, "

Johs. Hamre, Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt.

Erling Bakken, " "

Odd Nakken, " "

Ole J. Østvedt, " "

Arvid Hysten, " "

Ass. dir. V.J. Olsen åpnet møtet og ønsket velkommen til 1. møte i Reguleringsrådet. Han konstaterte at det stort sett var medlemmene fra Reguleringsrådet som var blitt gjenoppnevnt til Reguleringsrådet. Han viste til at medlemmene i forbindelse med oppnevningen hadde fått tilsendt instruks for Reguleringsrådet slik at det ikke kunne være nødvendig med gjennomgang av instruks i møtet. Han spurte om det var merknader til innkallingen eller andre ting i forbindelse med arrangementen av møtet.

Leine viste til Fiskeridirektørens brev av 4.6.85 angående forholdet til observatørene. Han sa at Norges Fiskarlag ville ta dette spørsmål opp med fiskerimyndighetene i brevs form senere.

For øvrig var det ingen merknader.

V.J. Olsen refererte deretter forslaget til sakliste, som ble godkjent.

Forslag til sakliste:

SAK 1/85 Orientering om

- forhandlinger Norge - Island - Grønland
- forhandlinger Norge - Island
- forhandlinger Norge - EF

SAK 2/85 Orientering om fisket etter norsk arktisk torsk.
Vurdering av spørsmål om kvoter og bifangstbestemmelser.

SAK 3/85 Regulering av ringnotflåten i andre halvår 1985

- a) Deling av ringnotflåten
- b) Fisket etter sommerlodde i Barentshavet og ved Jan Mayen
- c) Fisket etter sild i Skagerrak
- d) Fisket etter makrell i Nordsjøen
- e) Fisket etter sild i Nordsjøen
- f) Fisket etter sild vest av 4⁰V
- g) Fisket etter makrell vest av 4⁰V og nord for 62⁰N.

SAK 4/85 Regulering av fisket etter kystsild i Trondheimsfjorden

SAK 5/85 Regulering av fisket etter kystsild i Klovningen-Lindesnes

SAK 6/85 Spørsmålet om fiske av mussa

- a) Nord for Stad
- b) Syd for Stad

SAK 7/85 Orientering om fisket etter sei

SAK 8/85 Regulering av rekefisket i Barentshavet

SAK 9/85 Regulering av tobisfisket i Nordsjøen

SAK 10/85 Orientering om hvalregulering (kvoter, saksbehandling)

SAK 11/85 Eventuelt.

Leine ønsket å ta opp under eventuelt spørsmålet om bruk av omregningsfaktoren i forbindelse med dumping av fangst under vinterloddefisket i 1985.

SAK 1/85.

ORIENTERING OM

- forhandlinger Norge-Island-Grønland,
- forhandlinger Norge-Island,
- forhandlinger Norge-EF.

Paulsen orienterte om disse sakene.

Når det gjaldt forholdet Norge-Island-Grønland hadde en siste forhandling i april og en kom ikke frem til enighet da. Det var imidlertid enighet om at en skulle ha nytt møte. Det forelå nå en invitasjon til Island 26.-28. juni. Norge hadde sagt ja til å møte og en regnet med at også Grønland ville akseptere invitasjonen.

Når det gjaldt forholdet Norge-EF viste Paulsen til at det hadde vært 5 forhandlingsrunder med EF i 1984 i forsøket på å komme til enighet om fisket i 1985 inklusiv sildfisket i Nordsjøen. Som kjent kom en ikke til enighet om sildefisket og det ble tatt sikte på at partene skulle møtes igjen i 1985 for å fortsette drøftingene.

Norge tok kontakt med EF tidlig i februar i 1985 og ga da uttrykk for at en ønsket møte i april/mai og at en kunne tenke seg å drøfte en ad hoc løsning. Da en ikke hadde fått svar, tok Norge kontakt igjen i april fordi en var av den oppfatning at dersom spørsmålet ikke ble løst før i mai, ville det være for sent for inneværende år. I midten av mai sa EF at en kunne ta nye drøftelser dersom Norge aksepterte som grunnlag det forslag som ble fremsatt i desember. Dvs. 20% til Norge. EF var ikke innstilt på å drøfte noen ad hoc løsning.

SAK 2/85

ORIENTERING OM FISKE ETTER NORSK-ARKTISK TORSK I 1985.

VURDERING AV SPØRSMÅL OM KVOTER OG BIFANGSTBESTEMMELSER.

Viggo Jan Olsen viste til sakdokumentene der det heter:

SAK 2/85.

Ved etablering av reguleringsopplegget for 1985 ble det tatt utgangspunkt i følgende kvotefordeling (inklusive kysttorsk).

Norge	185	tusen	tonn
Sovjet	55	"	"
Tredjeland	<u>20</u>	"	"
	<u>260</u>	<u>tusen</u>	<u>tonn</u>

Det var ventet at Sovjet og tredjeland sammenlagt ikke fullt ut ville utnytte sine kvoter og at Norge derfor kunne disponere en større andel av totalkvoten, tilsammen 205 tusen tonn.

Av den norske kvoten ble 55 tusen tonn avsatt til trålerne (inklusive 2 tusen tonn bifangst av torsk i rekestrål) Det resterende, 150 tusen tonn, kunne disponeres av konvensjonelle redskaper. Det var videre anslått at konvensjonelle redskaper under fritt fiske ville ta 205-215 tusen tonn. Differansen 55-65 tusen tonn utgjorde reguleringsbehovet for konvensjonelle redskaper i 1985.

Fiske med konvensjonelle redskaper.

Reguleringsordningene:

På Reguleringsutvalgets møte 10.-11. desember 1984 var det full enighet om følgende reguleringsopplegg:

Regulering:	Beregnet reguleringseffekt: (tusen t)
<hr/>	
<u>1) Fiskestopp</u>	
- Sommerstopp uke 27 - 31 med unntak for juksa	3,0
- Desemberstopp uke 51 - 52	5,0
2) Fartøykvoter på 175 t for bankline og reketrålere med konsesjon. Gruppekvote for reketrålere: 5.500 t	5,0
3) Generell maksimalkvote på 350 t	4,6
<hr/>	
Total beregnet reguleringseffekt	17,6

Det var dessuten i prinsippet full enighet om en fiskestopp i forbindelse med påske, men det var uenighet om omfanget av denne.

Norges Fiskarlags representanter holdt fast på en stopp i samsvar med Landsstyrets vedtak (fra torsdag 28. mars kl 2400 til og med tirsdag 9. april). Denne stoppen ble beregnet til å innebære en reguleringseffekt på 14,6 tusen tonn. Totalt innebar Norges Fiskarlags medlemmers standpunkt en beregnet reguleringseffekt på $17,6 + 14,6 = 32,2$ tusen tonn.

Blant utvalgets øvrige 8 medlemmer var det diskusjon om hvorvidt stoppen foreslått av Norges Fiskarlag skulle utvides i tid i "forkant" (uke 13) eller i "bakkant" (uke 15). Disse medlemmene konkluderte med å tilrå en stopp i uke 13 og uke 14. Beregnet reguleringseffekt var 22,6 tusen tonn. Totalt beregnet reguleringseffekt for tilrådingen fra disse medlemmene var altså $17,6 + 22,6 = 40,2$ tusen tonn.

Ved fastsettelsen av reguleringsordningene fulgte Fiskerideparte-

mentet utvalgets tilråding når det gjelder punktene 1) 2) og 3) ovenfor. Påkestoppen ble fastsatt fra torsdag 28. mars kl 2400 (i uke 13) til og med 8. april kl 2400 (mandag i uke 15). Denne påkestoppen var beregnet å ha en reguleringsseffekt på 12,3 tusen tonn. Samlet hadde de fastsatte reguleringsordningene en beregnet reguleringsseffekt på 29,9 tusen tonn.

I beregningene som lå til grunn for reguleringsordningene hadde en forutsatt en reduksjon i oppfisket kvantum på årsbasis i størrelsesorden 17% pga. forverring av bestandssituasjonen. Nedgangen var ventet å slå ut sterkere i årets fire første måneder og at en mindre økning i ungtorskefisket ville rette noe på forholdene.

Allerede i årets første måneder viste fangstutviklingen seg å være svakere enn ventet. Spesielt da Lofotfisket kom igang så det ut til at nedgangen ville bli større enn det som var forutsatt i reguleringsopplegget. Pr. månedskiftet februar/mars var Lofotkvantumet redusert med 55% i forhold til samme tidspunkt i fjor. I tillegg til nedgangen som var ventet pga. bestandssituasjonen skyldes dette dårlige resultatet to forhold: Redusert innsats i fisket og dårligere tilgjengelighet. Forekomstene av skrei sto langt ute i Vestfjorden hovedsakelig fra bakkekanten fra 200 meters dyp og ut til omkring 290-300 meters dyp. Forekomstene var ikke lett tilgjengelige for fangst med bunnredskaper da de sto delvis pelagisk også om dagen. Forekomstene av sild som skreien beitet på, og det dype overgangslaget, kan sannsynligvis være årsaker til at skreien sto på forholdsvis dypt vann i Vestfjorden i den perioden veiledningstjenesten foregikk. (31. januar-9. mars 1985).

I et møte 7. mars mellom representanter for Norges Fiskarlag og fiskerimyndighetene ble situasjonen drøftet på ny. Etter å ha fulgt utviklingen fram til midten av mars ble det besluttet å oppheve påkestoppen og sommerstoppen.

Tilbake som regulering av konvensjonelle redskaper står følgende:

	Beregnet reguleringseffekt (1000 t)
1) To ukers fiskestopp i desember	5,0
2) Fangstkvoter på 175 t for bankline og reketralere med konsesjon Gruppekvote for reketralere: 5500 t	5,0
3) Generell maksimalkvote 350 t	<u>4,6</u>
Samlet beregnet reguleringseffekt	14,6

Ved sesongslutt 23. april var Lofotkvantumet kommet opp i 24.910 tonn (sløyd hodekappet vekt), en nedgang fra 45.213 tonn i 1984. En må tilbake til 1975 for å finne et lavere Lofotkvantum. Vedlagte figur viser utviklingen i skreifiske i Lofoten de fem siste årene. Det fremgår av figuren at utviklingen i 1985 fram til utgangen av mars var helt sammenfallende med utviklingen i 1980.

Deltakelsen i 1985 sesongen var markert lavere enn de foregående år. Den tradisjonelle tellingen 22. mars har de siste årene gitt følgende resultater:

Største deltakelse

	antall fartøy	antall mann
1983	1853	4488
1984	1836	4543
1985	1401	3593

Antall fartøy er redusert med i underkant av en fjerdepart mens antall mann er gått ned med en femtepart.

Regulering av trålfiske etter torsk.

For 1985 ble det avsatt en kvote på 50.000 tonn til stortrålerne, mens det til småtrålerne inklusive bifangst i reketrål ble avsatt 5000 tonn. Den samlede trålkvoten, inklusive bifangst i reketrål, ble da 55.000 tonn. Ut fra tilsvarende forutsetninger var den tildelte kvoten i 1984 54.248 tonn.

Av stortrålernes kvote på 50.000 tonn er 2000 tonn avsatt til fordeling dersom det oppstår spesielle behov for råstoff til anlegg i næringssvake distrikter. Fiskeridirektørens forslag til disponering av denne kvoten på 2.000 tonn framgår av vedlagte (./.) brev fra Fiskeridirektøren av 2.5.1985. De resterende 48.000 tonn ble fordelt forholdsmessig mellom fangstgruppene på samme måte som tidligere. Kvotefordelingen er følgende:

	Gruppekvote	Fartøykvote
1. Ferskfisktrålere	30.195	549
2. Rundfrysetrålere	2.748	687
3. Saltfisktrålere	6.183	687
4. Fabriktrålere	8.900	890

Kvoten til småtrålerne er fordelt etter samme mønster som tidligere med en forholdsmessig fordeling tilsvarende 1984- kvotene.

Bifangstbestemmelse for torsk ved fiske etter andre fiskeslag.

Spørsmålet om en økning fra 10 til 25 prosent av den tillatte bifangsten av torsk utenom kvoten for trålere ved fiske etter andre fiskeslag er tatt opp av Norske Trållerederiers Forening.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet spørsmålet i begynnelsen av mai. Se punkt 3 i det vedlagte vedtaket i sak 25/85. Brev av 24. mai fra Norske Trållerederiers Forening er også vedlagt (./.).

Fiskeridirektørens anbefaling til Fiskeridepartementet framgår

av vedlagte (./.) telefax av 3.6.85.

Revidert prognose for torskefiske 1985.

Ved fastsettelsen av reguleringsopplegget for 1985 hadde en følgende forventninger om utviklingen i fisket på årsbasis:

Konvensjonelle redskaper.

Fritt fiske konv. redskaper:	205 - 215 tt
- reguleringseffekt konv. redskaper	30 "
+ Trålere	<u>55</u>
Samlet kvantum	230 - 240 tt

En ny samlet prognose kan lages på grunnlag av fangstutviklingen hittil i år og anslag over kvantum resterende del av året basert på fangst i tilsvarende periode i 1984.

Pr. 1. mai er torskekvantumet kommet opp i 133 tusen tonn. I årets 8 siste måneder i 1984 ble det tatt 80 tusen tonn. Et forhold som må tas med i betraktningen er imidlertid at økning i ungtorskbestanden som er prognostisert til 18% vil resultere i økte fangster av ungtorsk siste del av 1985. En økning på 18% vil gi 95 tusen tonn fra 1. mai og ut året. Dette ville gi et årskvantum i underkant av 230 tusen tonn.

Sannsynligvis vil økningen i ungtorskbestanden gi seg utslag i en noe mindre økning i oppfisket kvantum. Med en økning på 15% i forhold til 1984 vil kvantumet i perioden april - desember komme opp i 92 tusen tonn. I denne prognosen forutsettes at de gjenstående reguleringsordninger for konvensjonelle redskaper blir opprettholdt.

Revidert prognose for 1985 blir etter dette:

Perioden januar - april	133 tusen tonn
" mai - desember	<u>92 "</u>
	<u>225 tusen tonn</u>

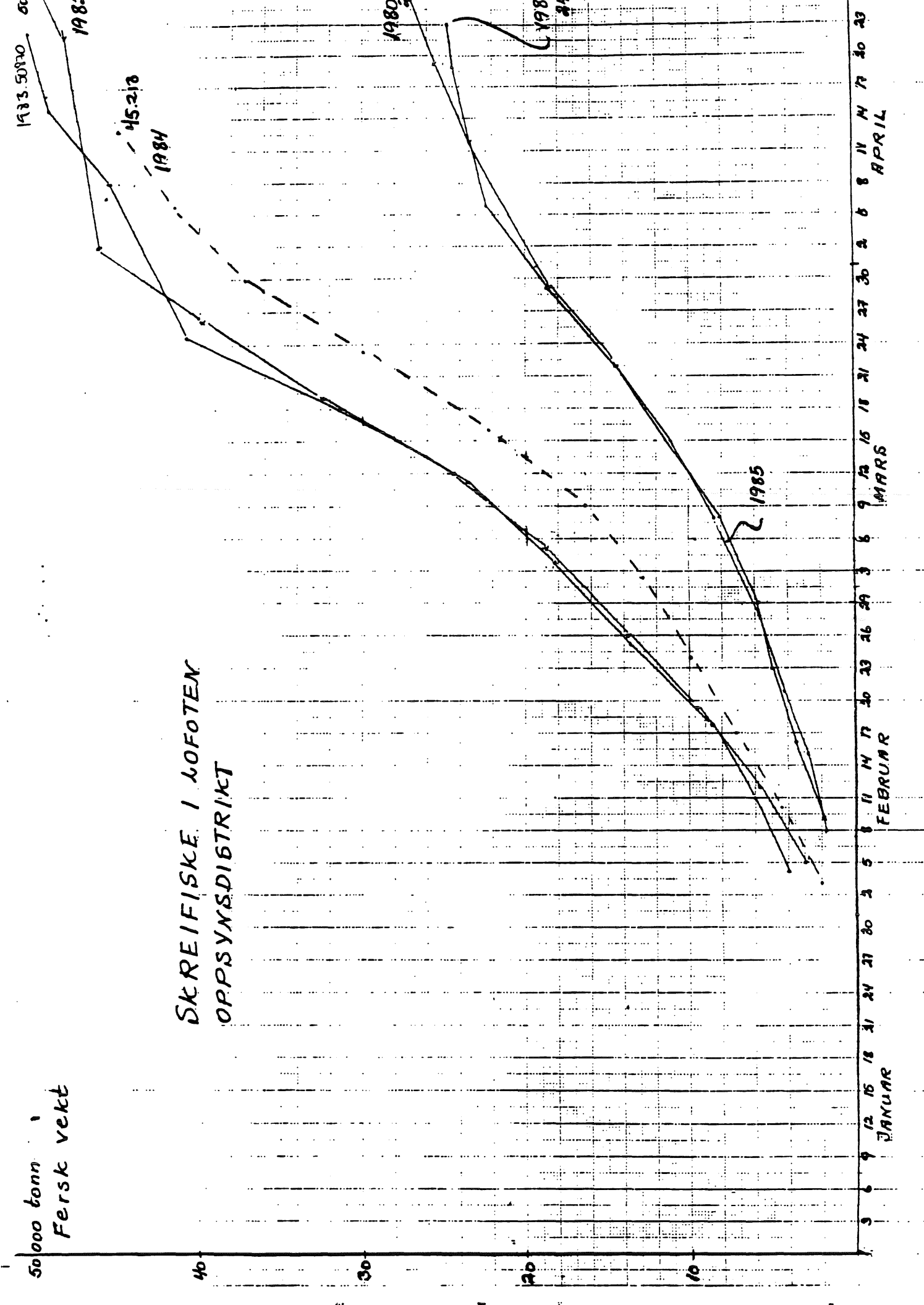
Sammenholder en denne prognosen med et disponibelt kvantum for norsk fiske på 205 tusen tonn dersom det totale fisket skal holdes innenfor den avtalte totalkvote på 260 tusen tonn, vil dette bety at totalkvoten overfiskes med 20 tusen tonn.

På det nåværende tidspunkt finner Fiskeridirektøren derfor ikke at det er grunnlag for ytterligere endringer i reguleringsopplegget for 1985.

Det er vedlagt (./.) brev fra Norske Trållerrederiets Forening av 23. mai 1985.

50 000 tonn
Fersk vekt

SKREIFISKE I LOFOTEN
OPPSYNSDISTRIKT

1983.50.700 00

1983

15.2.10

1984

1980

1981

1985

3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31
JANUAR
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31
MARS
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31
APRIL

Det Kongelige Fiskeridepartement
Postboks 8118 Dep.
0032 OSLO 1

5001 Bergen, 2.5.1985
Deres ref:
Vår ref: 4460/85 TLø/BSH
Arkiv:
(Bes anført ved svar)

REGULERING AV TRÅLFISKET ETTER TORSK NORD FOR 62⁰ N.BR. I
1985 - FORDELING AV KVOTE AVSATT TIL NÆRINGSSVAKE DISTRIKTER.

En viser til Fiskeridepartementets oversendelser av 21.3.85 og
19.4.85.

Når det gjelder spørsmålet om generell tilleggskvote for trålerne
og oppheving av restriksjoner for småtrålerne og lineflåten,
forstår en det slik at standpunkt til dette allerede er tatt i
departementet.

Vurdering av bifangstbestemmelsen vil bli foretatt i egen ekspe-
disjon.

I henhold til trålforskriftens § 4 kan Fiskeridirektøren fordele
et kvantum på 2000 tonn torsk dersom det oppstår et spesielt
behov for råstoff til anlegg i næringssvake distrikter. En til-
svarende bestemmelse var inntatt i trålforskriften for 1984.

En har hatt kontakt med Fiskeindustriens Landsforening som på-
peker at råstofftilgangen i Nord-Norge generelt sett er dårlig.
Erfaring tilsier imidlertid at situasjonen blir vanskeligere
lenger ut på året. Dette gjelder særlig ved anlegg i
Øst-Finnmark. Det er derfor hensiktsmessig å avvente fisket på de
omtalte 2000 tonn torsk.

I 1984 ble et tilsvarende kvantum fordelt i månedsskiftet
oktober/november. Kvantumet ble da forbeholdt fartøyer nevnt i
trålforskriftens § 3a, b og c samt § 6 nr. 1, annet ledd. Unntatt
var fartøyer med reketrålkonsesjon. Det var en forutsetning at
fangsten ble levert fersk eller rundfrosset for tilvirking ved
anlegg øst for Sværholt i Finnmark.

Som det fremgår av trålforskriftens § 4 er en eventuell fordeling
av tilleggskvoten avhengig av behovet for råstoff i næringssvake
distrikter. Det er da først og fremst landanleggenes situasjon
det skal tas hensyn til. I en tid med relativt små trålkvoter vil
en fordeling av tilleggskvoten også slå positivt ut for tråler-
flåten. En vil her nevne at så godt som samtlige ferskfisk-
trålere ble påmeldt ved fordelingen i 1984. Tilleggskvoten ble i
fjor beregnet til 37 tonn torsk til det enkelte fartøy. Da en

antar at interessen vil bli like stor i 1985 vil nok størrelsen på en eventuell tilleggskvote bli omtrent den samme i år.

I 1984 ga Fiskeridirektøren flere samtykker i at et fartøys kvote kunne fiskes av andre fartøyer tilhørende samme rederi eller administrasjonsenhet. For flerbåtsrederier ga dette muligheter for en rasjonell disponering av flåten. Med det beskjedne kvantum en antar det enkelte fartøy blir tildelt kommer imidlertid enbåtsrederiene relativt dårlig ut. Dette gjelder da særlig slike rederi som ikke er hjemmehørende i det distrikt hvor levering skal skje. For å få en mer rettferdig ordning som gir enbåtsrederiene bedre muligheter, vil en foreslå at tilleggskvoten for denne gruppen fiskes i forbindelse med ordinær kvote. En vil i denne forbindelse vise til at den spesielle stilling enbåtsrederiene er i har medført at gruppen er unntatt fra høstkvotebestemmelsen, jfr. trålforskriftens § 5.

En vil imidlertid foreslå at saltfisktrålerne i år holdes utenfor fordelingen av tilleggskvote. Bakgrunnen for dette er at disse har en større kvote enn ferskfisktrålerne og at det ikke var interesse for opptak av tilleggskvote i fjor.

Av ferskfisktrålerflåten er det fire rederier som kun har ett fartøy uten rektrålkonsesjon. Det er ni småtrålere som har fått tildelt kvote i medhold av trålforskriftens § 6 nr. 1, 2. ledd. Fem har fått 75%, to 51,9% og to 41,7% av ferskfisktrålernes kvote. Ved fordeling av tilleggskvote bør det foretas en beregning i samsvar med disse prosentandeler.

Rent praktisk kan den skisserte ordning løses ved at det allerede nå foretas registrering av de fartøy som er interessert i tilleggskvote. På grunnlag av avsatt kvantum og antall påmeldte fartøy vil en så kunne beregne det enkelte fartøys kvote. Fartøy tilhørende enbåtsrederi får fiske kvoten allerede i sommer, mens den øvrige flåte må avvente fisket på denne kvoten inntil Fiskeridirektøren bestemmer.

En vil be om Fiskeridepartementets synspunkt på det opplegg for fordeling av tilleggskvoten som er skissert ovenfor.

For Fiskeridirektøren

A. Holm

Arne Wåge

Kopi til: Jur.ktr. ~~Grønnevatn~~ T. Løbach

FISKERIDIREKTORATET

05138 13.MAJ85

Olav Tryggvasons g. 24
Postboks 512
7001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 00
Telegraf: Landsfiskerilag
Telefax (07) 52 47 42

Fiskeridirektoratet
Boks 185.
5001 Bergen.

ARKIV:

J.A. RW
LG
TELEFAK

9. mai 1985.
Jnr. 622/85
Ark.
05090622
OG/TR

Adm

13.5. HBJ
Kopie
Sivik
9. mai
Fiskerilag
RH
RW

UTVIKLINGEN I TORSKEFISKET - REGULERINGER.

Saken ble behandlet av Landstyre i Norges Fiskerilag i møte den 8. mai 1985.

Det ble fattet slikt vedtak i sak 25/85:

"1. Norges Fiskerilag konstaterer at det er en betydelig svikt i vinterfisket med passive redskaper etter norsk arktisk torsk. Dette både sett i forhold til fisket foregående år og i forhold til de prognoser en hadde ved årets begynnelse.

Norges Fiskerilag er tilfreds med at det opprinnelige reguleringsopplegget etter krav fra organisasjonen er endret og vil følge utviklingen i fisket nøye for eventuelt på et senere tidspunkt å fremme krav om endringer i de øvrige reguleringene av passive redskaper.

2. Bestanden av norsk-arktisk torsk er i sterk vekst. Det er absolutt nødvendig å iverksette tiltak som reduserer beskatningen av ungfisk.

Norges Fiskerilag krever derfor at en utvidet overvåkingstjeneste blir etablert med sikte på å kunne stenge felter med stor konsentrasjon av ungfisk. Disse tiltak må snarest kunne iverksettes i norsk sone og i Svalbardsonen.

Det er nødvendig at en i neste møte i den norsk-sovjetiske fiskerikommisjon får gjennomslag for krav om etablering av tilsvarende soner i sovjetisk fiskerisone, samt for kravet om en økning av maskevidden i trål til 155 mm i Barentshavet.

3. Norges Fiskerilag konstaterer at det ikke er svikt i trålfisket i forhold til 1984 og at de fleste trålere og en del av kystflåten har tatt sine torskekvoter.

-2-

Det er stor interesse for å fange uer, sei og blåkveite. Bestemmelsene om 10% innblanding av torsk, gjør det imidlertid vanskelig å drive fisket.

På bakgrunn av flåtens behov for driftsgrunnlag når seifisket også har sviktet og på bakgrunn av industriens behov for råstoff vil Norges Fiskarlag be om at det blir vurdert å tillate en innblanding av inntil 15 % torsk i enkeltfangster av uer, sei og blåkveite i 1985.

Økningen av innblandingsprosent må gjelde alle redskapsgrupper."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Finn Bergesen Jr.

Lars Peder Brekk

Kopi:
Fylkeslag/gruppeorganisasjoner

NORSKE TRÅLERREDERIERS FORENING

(TILSLUTTET NORGES FISKARLAG)

5/6-85

MOPW

Postadresse: Postboks 6 - 8311 Kabelvåg
Telefon: (088) 78 113 — 78 116
Telegramadresse: Trålerforening
Bank giro nr.: 5373.05.50851

Fiskeridepartementet
postboks 8118 Dep

0032 OSLO 1

K O P I

8311 Kabelvåg, 24. mai 1985
AW/re

TORSKEKVOTER/BIFANGSTBESTEMMELSE

Ovenstående sak ble behandlet på styremøte i Norske Trålerrederiets Forening 21. ds. med slikt vedtak under sak 39/85:

"Norske Trålerrederiets Forening har 16. april 1985 søkt Fiskeridepartementet om økning av bifangstbestemmelsen for torsk fra 10 % til 25 % i fisket etter uer, hyse, sei m.v. i 1985, jfr. trålforskriftenes § 7 i Fiskeridirektørens melding J. 256/84. Dette spørsmål må ses i sammenheng med Fiskeridepartementets avslag 28. mars 1985 på foreningens begrunnede anmodning om økte trålkvoter, jfr. styrevedtak i sak 29/85.

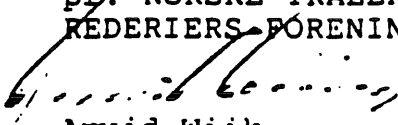
Landsstyret i Norges Fiskarlag har i møte 7.-9. mai 1985 anbefalt at det blir vurdert å tillate en innblanding av inntil 15 % torsk i enkeltfangsten av uer, sei og blåkveite i 1985 gjeldende for alle redskapsgrupper. Styret i Norske Trålerrederiets Forening beklager at Norges Fiskarlag ikke fant å kunne støtte foreningens forslag i sterkere grad.

Med henvisning til fiskeindustriens behov for råstoff og sysselsettingen ved anleggene og på trålerne må det gis anledning til en høyere innblanding av torsk for et forsvarlig og rasjonelt fiske på andre fiskeslag. Styret forventer at fiskerimyndighetene innser dette og setter innblandingens torsk til minimum 20 %.

Styret påpeker behovet for en snarlig avgjørelse om disponeringen av ekstrakvoten på 2000 tonn torsk, jfr. trålforskriftenes § 4."

Med henvisning til ovenstående og til telefonsamtaler
tør vi be om et omgående svar på vår henvendelse av
16. april d.å.. Vi håper Fiskeridepartementet - alle
forhold tatt i betraktning - finner å kunne fastlegge
bifangst torsk til 20 % for 1985.

Med hilsen
pr. NORSKE TRÅLER-
FEDERIERS FØRENING

Arvid Wiik
gen. sekr.

Kopi til: / Fiskeridirektoratet, Bergen
Norges Fiskarlag, Trondheim

TELEFAX

DATO: 3/6-85
KL. 13²⁰ KDM

LG/KDM

T E L E F A X

Bergen, 3.6.85.

Fiskeridepartementet
Oslo

BIFANGSTBESTEMMELSE FOR TORSK VED FISKE ETTER ANDRE FISKESLAG.

Det vises til departementets brev av 19. april d.å.,
Fiskeridirektørens brev av 2. mai d.å. og til Landsstyrevedtak i
Norges Fiskarlag sak 25/85.

Spørsmålet gjelder økning av den tillatte bifangsten av torsk
utenom kvoten ved direkte fiske etter sei, uer og blåkveite, jfr.
§ 7 andre ledd i forskriftene om trålfiske etter torsk av 21.
desember 1984 (nr. 2163).

Det er vist til at innblandingen av torsk er så stor at det er
vanskelig å drive direkte fiske på andre fiskeslag innenfor en
ramme av 10% torsk i fangstene.

Tokt i Barentshavet og tilstøtende områder som er gjennomført i
Fiskeridirektoratets regi i april og mai bekrefter at det er stor
innblanding av torsk.

Fiskeridirektøren vil anføre at spørsmålet egentlig dreier seg om
økning av trålerens torskekvote. Eventuell fangst av torsk som
overstiger de tillatte 10% utenom kvoten, summeres sammen med
trålerens øvrige torskefangster gjennom året og avregnes til
slutt mot trålerens årskvote av torsk.

Ved disponering av årskvoten av torsk ut fra forventning om
innblanding av torsk i andre fiskeri, ville det være mulig å
unngå at innblanding av torsk skulle skape kvote-problemer.

Fiskeridirektøren viser til at Fiskeridepartementet allerede 28.
mars d.å. har tatt standpunkt til en anmodning om økning av
trålkvotene.

Fiskeridirektøren vil også vise til at sett i sammenheng med
spørsmålet om eventuell innføring av kvotebegrensning av
trålfisket etter sei, anser en det ikke som ønskelig nå å legge
opp til et økt trålfiske etter sei.

Når det gjelder landsstyrevedtaket i Norges Fiskarlag om at eventuell økning i bifangsten må gjelde alle redskapsgrupper, forstår Fiskeridirektøren det slik at dette gjelder økning av prosentsatsen fra 10 til 15 i Torskereguleringsforskrifta (nr. 2162) §§ 3, 5 (andre ledd), 6 (fjerde ledd) og 10. Eventuelt også økning av prosentsatsen fra 15 til 20 i nevnte forskrifters § 3.

FISKERIDIREKTØREN

Svar/henvendelse: Avd. for fiske og fangst.

Kopi: Jur.ktr., L.Grønnevet, A.Wåge, A.Holm, T.Løbach, V.J.Olsen, Fiskeridirektøren.

NORSKE TRÅLERREDERIERS FORENING

(TILSLUTTET NORGES FISKARLAG)

Postadresse: Postboks 6 - 8311 Kabelvåg
Telefon: (088) 78 113 — 78 114
Telegramsadresse: Trålerforening
Bankgiro nr.: 5373.05.50851

Fiskeridirektøren
postboks 185 - 186

5001 BERGEN

05646 28. MAJ 1985

8311 Kabelvåg, 23. mai 1985

ARKIV:

AW/re

Kopier tilsk og god
for

REGULERINGSRÅDETS MØTE 11. JUNI 1985
TORSKEFISKET 1985 OG KVOTER

VKG

Norske Trålerrederiets Forening er orientert om at Reguleringsrådet skal avholde møte 11. juni d.å.. Vi tør anmode om at torskefisket 1985 og kvoter føres opp som sak for utvalget, slik vårt styre i møte 21. ds. påla undertegnede å ta opp med Fiskeridirektøren.

Utviklingen i fisket hittil i år viser et betydelig lavere torskekvantum enn forventet og sammenholdt med tilsvarende periode i 1984. På Reguleringsrådets møte må det være mulig å legge fram en prognose som viser sannsynlig resultat i torskefisket 1985. Vi tør be om at slik prognose utarbeides.

De fleste ferskfisk-/rundfrysetrålere hadde fanget sin periodekvote til påske i år. Med få unntak pågår trålfisket nå etter uer, blåkveite, hyse og sei med torsk som bifangst. Enkelte trålere er gått i opplag.

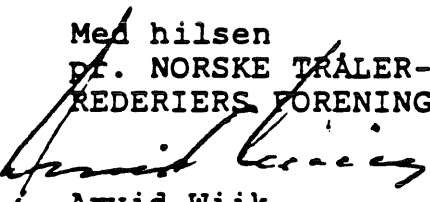
Med henvisning til de lempninger som er foretatt i fisket med passive redskaper - hvor også fiskestoppen i desember forventes opphevet, må spørsmålet kunne reises om å øke torskekvoten i 1985

til trålerne. Den samlede fangstsituasjonen i kystfisket og i Barentshavet synes å gi rom for et større norsk trålkvantum. I denne forbindelse må en peke på de ressursprognoser for torsk som foreligger for 1986, og som forventes å gi en betydelig kvoteøkning til trålerne. Et begrenset overfiske av totalkvoten på 260 000 tonn i 1985 kan derfor neppe tillegges særlige konsekvenser for ressursene.

Vi tillater oss å be Fiskeridirektøren forelegge Reguleringsrådet spørsmålet om en økning av torskekvoten 1985 til ferskfisk-/rundfrysetrålerne. Vi viser i denne forbindelse til fiskeindustriens behov for råstoff og sysselsettingen ved anleggene. En økning av fartøykvotene vil ha betydning for rederienes økonomi og for beskjeftigelse og mannskapsinntektene i trålerflåten.

Vi håper De finner å kunne føre saken opp på kartet for Reguleringsrådets møte.

Med hilsen
DE. NORSKE TRÅLER-
REDERIERS FORENING

Arvid Wiik
gen. sekr.

Nakken gjorde oppmerksom på at det under forutsetning av at Sovjet + 3. land fisker 55.000 tonn vil det bli et overfiske på 70.000 tonn i forhold til F max.

Det var ellers ingen kommentarer til selve orienteringen.

Olsen viste til vedleggene som fulgte saken hvor spørsmålet om økning av trålkvotene og endring av bifangstbestemmelsene er tatt opp. Fiskeridirektørens standpunkt i saken fremgår av telefax datert 3.6.1985. Den politiske ledelse ønsker imidlertid at spørsmålet forelegges Reguleringsvalget.

Flademark spurte om størrelsen på det sovjetiske torskefisket.

Engesæter svarte at perioden januar-april var det rapportert fangst av 1.817 tonn. I 1984 var totalfangsten 22.655 tonn, mens det i 1985 er forutsatt at det sovjetiske fiske kommer opp i 30.000 tonn.

Olsen sa at det ikke er grunnlag for ytterligere oppmyking i reguleringsopplegget for 1985.

Fladmark mente at rene rimelighetsbetraktninger skulle tilsi en økning av trålkvotene. Trålerne er regulert med ca. 75% mens den øvrige flåte stort sett fisker fritt. Han mente videre at industrien har lidd som et resultat av den måte reguleringer i torskefisket har vært gjennomført på. Spesielt har dette hatt uheldige konsekvenser for Finnmark hvor nedgangen i landet kvantum er stort. Dette har betydelige samfunnsmessige følger. Han fortalte at det i den senere tid har vært et godt fiske i Finnmark. I en slik situasjon vil det være urimelig ikke å øke trålkvoten med noen få tusen tonn.

Johansen påpekte at Fladmarks beskrivelse av situasjonen i Finnmark ikke stemmer. I dag føres det fisk ut at fylket. Det er

usikkert hvordan fisket vil bli utover sommeren og høsten. Han gikk imot økning av trålkvoten nå. Når det gjelder spørsmålet om økning av innblandingsprosenten viste han til vedtaket i landsstyret i Norges Fiskarlag.

Olsen sa at spørsmålene om kvoteøkning og endring av innblandingsprosenten måtte ses i sammenheng. I realiteten er en økning av tillatt innblanding ved fiske etter andre fiskeslag en kvoteøkning. Han viste igjen til Fiskeridirektørens standpunkt, gitt i telefax av 3.6.85.

Wold sa et en økning av trålkvoten ikke ville bli godt mottatt i Finnmark. Fisket vil øke utover året. Problemene ligger idag på produksjonssiden. Han mente at økning av trålkvoten ikke er veien å gå og ville sterkt fraråde dette.

Bergesen vurderte diskusjonen slik at det nå var prinsipielle sider ved reguleringen som ble tatt opp. Det som her diskuteres er et fordelingsproblem. Det er vel enighet om fortsatt å ha en variert og sammensatt flåte. Det er vel ikke meningen å endre det allerede fastsatte reguleringsopplegg for 1985. Selv med de endrede forutsetninger ved svikt i fiske hos kystflåten skal ikke det totale fiske øke utover reguleringsbehovet. Da det er vanskelig å ta andre fiskeslag uten innblanding av torsk kan det være aktuelt å øke den tillatte innblandingsprosent, han viste i denne forbindelse til vedtaket i landsstyret i Norges Fiskarlag.

Bjørkelund var enig i Fladmarks vurderinger, men følte det u hensiktsmessig å foreslå endringer av trålkvoten i dag. Henstillingen om økt trålkvote bør følges opp ved fordelingen neste år. Som et kompromiss foreslo han en økning av innblandingsprosenten fra 10 til 15.

Arctander viste til Fladmarks fremstilling. Han var enig med Bjørklund om å ikke sette frem forslag om økning av trålkvoten. Når det gjelder bifangstproblemer opplyste han at torsken nå er

så utbredt at fisket etter andre fiskeslag ikke kan gjennomføres. En økning av innblandingsprosenten vil gi en fordel til næringen. Han foreslo økning fra 10 til 15%.

Hylen bekreftet at tokt i Barentshavet viser stor innblanding av torsk. Det er også påvist en viss innblanding i Svalbardssonen ved fiske etter uer.

Olsen konstaterte at det ikke var forslag om økning av trålkvoten. Spørsmålet blir da om Reguleringsrådet skal foreslå endring av innblandingsprosenten.

Sætersdal sa at overfisket av kvoten blir større. Dette er ikke noe stort bestandsproblem, men mer et problem i forhold til Sovjet. Skal jo forsøke å holde seg innenfor avtalte kvoter.

Arctander mente at fisket ikke foregår i oppvektsområder. Fiske vil bli gjennomført fra Fruholmen og sørover.

Leine sa at han hadde full anledning til å støtte en økning av innblandingsprosenten til 15.

Nakken viste til Fiskeridirektørens telefax avb 3.6.85 og påpekte at dette er et rent påslag til trålerne.

Johansen ville støtte en endring av innblandingsprosenten. Da det er problemer også i garnfiske etter sei må en endring gjelde alle bruksklasser.

Reguleringsrådet gikk enstemmig inn for en økning av innblandingsprosenten for torsk ved fiske etter andre fiskeslag fra 10 til 15. Endringen bør gjelde alle bruksklasser.

SAK 3/85. REGULERING AV RINGNOTFLÅTEN I ANDRE HALVÅR.**A) DELING AV RINGNOTFLÅTEN.**

V.J. Olsen viste til de utsendte sakspapirene der det var gitt følgende redegjørelse:

"Det foreligger ennå ingen "sildeavtale" med EF for 1985. Norge har uten slik avtale ikke adgang til å fiske sild i EF-sonen i Nordsjøen. Nordsjøsilde kan derfor vanskelig inngå som et element ved en eventuell flåtedeling, slik som i 1984 da vi hadde en avtale med EF for perioden 1.1.-31.7.

Landsstyret i Norges Fiskarlag fattet 9.5. bl.a. følgende vedtak: "5. Uten en omfattende flåtepakke må en vurdere å lage en mindre pakke med færre fartøyer for å fiske kvotene av Nordsjømakrell, Skagerraksild og sild vest av 4⁰ v".

Vedtaket er i sin helhet inntatt som vedlegg.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det blir etablert en slik "mini-pakke".

Ved flåtedelingen i 1984 deltok 25 fartøyer i Nordsjøalternativet med følgende totalkvoter og fangstresultat:

	<u>Kvote</u>	<u>Fangst</u>
Sild vest av 4 ⁰ V:	6.400 tonn	6.446 tonn
Sild i Skagerrak	4.500 "	3.458 "
Makrell i Nordsjøen	7.500 "	7.570 "

I tillegg kom et kvantum Nordsjøsilde i EF-sonen (fisket ble reservert for "pakken" fra 15.6. til 31.7.), slik at det som nevnt ble plass til 25 fartøyer i Nordsjøalternativet i 1984. De 25 fartøyene hadde en gjennomsnittlig konsesjonskapasitet på 4388 hl. I 1983 deltok 12 fartøyer med et snitt på 3.850 hl i "nordsjøpakken".

For 1985 har landsstyret i Norges Fiskarlag uttalt at "Norges Fiskarlag forutsetter at det etableres alternativer som i størst mulig grad gir lik disponibel bruttofångst for gjennomsnittlig fartøystørrelse i Nordsjøen og for fartøyer av samme størrelse i Barentshavet (jfr. pkt. 2 i vedlegg). Med et lavere antall fartøyer i en eventuell "nordsjøpakke" enn i 1984, vil det være naturlig at de største fartøyene går over til loddefiske slik at vi i det følgende vil regne med at "gjennomsnittsfartøyet" i Nordsjøen/Skagerrak i 1985 har en konsesjonskapasitet på rundt 4.000 hl.

For Nordsjøalternativet vil følgende kvoter kunne være disponible i 1985:

1. Sild vest av 4⁰ v. : 5.400 tonn.
Vi vil regne med en gjennomsnittspris på kr 1,10 pr.kg. Ifølge opplysninger fra Norges Sildesalslag ble under halvparten (ca. 48%) av denne silda levert til konsum i 1984. Norges Fiskarlag bruker kr 1,30 pr. kg. i sine beregninger.
2. Skagerraksild: Utgangspunktet for Nordsjøalternativet ca. 11.000 tonn.

Den norske totalkvoten er 17.000 tonn, inkl. 2.000 tonn som kompensasjon for overfisket til Sverige og EF de senere år. I 1984 ble det levert ialt 2.077 tonn fjordsild. Fjordsildfisket har variert mellom 1.000 og 3.000 tonn de senere år. Hittil i år har fisket vært skralt. En avsetning på ca. 2.000 tonn skulle derfor dekke kvotebehovet for dette fisket.

Den norske kvoten avr sild i Skagerrak er mer enn fordoblet fra 1984 til 1985. Ringnotsnurpere under 90 fot hadde i fjor en kvote på 1.000 tonn og fangsten ble 1.167 tonn. Det vil være rimelig å øke denne til 2.000 tonn i 1985. Når det i tillegg tillates et fiske på opp til 2.000 tonn før en flåtedeling kan komme i stand vil det da stå til disposisjon ca. 11.000 tonn sild i Skagerrak for fartøyene i et Nordsjøalternativ.

For Skageraksild levert til konsum i Danmark og eventuelt til fabrikkskip vil vi regne med en nettoppris på kr 1,00 pr. kg. (Gjennomsnittspris i 1984: ca. 1,20 pr. kg).

3. Nordsjømakrell, dvs. i ICES-området IV + III a: 8.200 tonn. Den norske totalkvoten er 26.200 tonn. I 1984 ble kystfisket 15.030 tonn (inkl. ringnotfartøy under 90 fot) mot 17.879 tonn i 1983. Med et høyt anslag for kystfisket på 1983-nivå pluss 125 tonn til Sverige, vil anslagsvis 8.200 tonn kunne disponeres i "Nordsjøpakken". Vi regner med en gjennomsnittspris for makrellen på kr 1,40. (Gjennomsnittspris i 1984: ca. kr. 1,56).

Fartøyene i den foreslåtte "mini-pakken" vil neppe ha problemer med å ta kvotene av sild vest av 4⁰ v og nordsjømakrell. For Skagerraksild er situasjonen annerledes. Denne silda er lite interessant til konsum for norske kjøpere, slik at den i praksis må leveres i Danmark og eventuelt til fabrikkskip. Usikkerhet mht. leveringsmulighetene gjør at vi som regneeksempel vil bruke et basistall på 6.000 tonn.

Prisforutsetningene er selvsagt noe usikre, men de antatte gjennomsnittsprisene i regneeksempelt nedenfor burde i alle fall ikke være for høye.

Totalutbytte for en "nordsjøpakke" kan da forventes å bli:

	Kvantum	Kr. pr. kg.	Ca. verdi
Sild vest av 4 ⁰ v:	5.400 tonn	1,10	6,0 mill.kr.
Skagerraksild	6.000 "	1,00	6,0 " "
Nordsjømakrell	8.200 "	1,40	11,5 " "
			<u>23,5 mill.kr.</u>

For hvert 1.000 tonn Skagerraksild man regner med å kunne levere i tillegg til 6.000 tonn vil totalverdien stige med ca. 1 mill.kr. Hvis man f.eks. var sikker på å fiske og få levere 11.000 tonn ville 28talverdien etter regneeksemplet bli ca. 28,5 mill. kr.

I tråd med vedtaket fra Norges Fiskarlag vil Nordsjøalternativet og Jan Mayen/Barentshavet-alternativet bli vurdert likt mht. brutto fangstverdi for fartøy i samme størrelsesgruppe.

Beregningene under SAK 3 B) viser at et fartøy på 4.000 hl, med de forutsetninger mht. Jan Mayen-kvantumet som er gjort, hl vil få en samlet loddekvote på 27.280 hl til en antatt verdi på 1,5 mill. kr. (1 hl= 55 kr.). Det er da forutsatt en noe høyere deltakelse i Jan Mayen/Barentshavet-alternativet enn i 1984. (Fartøykvotene ligger ca. 14% lavere enn i 1984).

Med en forutsetning om 6.000 tonn Skageraksild vil det da være plass til ca 16 fartøy i "nordsjøpakken". Øker man kvantumet til 11.000 tonn skulle det kunne være rom for inntil 19 fartøy. (Norges Fiskarlag forutsetter for øvrig 10.000 tonn som maksimum fangst). av Skagerraksild innenfor en totalkvote på ca. 14.000 tonn).

En kan konkludere med at det vil være rom for 15-19 fartøy i en "Nordsjøpakke" avhengig av hvor mye Skagerraksild som blir regnet med og at prisforutsetningene holder."

V.J. Olsen viste til den orienteringen som Paulsen hadde gitt om forhandlingene EF-Norge og mente at dette viste klart at det ikke kunne være aktuelt med en vanlig pakke i flåtedelingen i 1985. Det en her kunne ta sikte på å få til var en "minipakke" som eventuelt ville bestå av

- sild vest av 4⁰ v,
- sild i Skagerrak,
- makrell i Nordsjøen.

Han viste til den usikkerheten som var knyttet til prisen på de forskjellige fiskeslag samt til usikkerheten når det gjaldt kvantum for Skagerrak sild. Fiskeridirektørens forslag var basert på forutsetningen om at ringnotflåten skulle ta 6.000 tonn sild. Da ville det være plass til 16 båter i en slik minipakke.

Han spurte om det var noen uenighet i rådet når det gjaldt spørsmålet om deling av flåten.

Leine lurte på om det var mulig å få 16 båter til å delta i Nordsjøalternativet.

Dersom en ikke fikk så mange interesserte, var det viktig å ha en oppfatning av hvilket antall som var minimum for at en skulle gå inn for en flåtedeling. Han viste til usikkerheten når det gjaldt spørsmålet om en ville få et så høyt kvantum som 6.000 tonn sild i Skagerrak til disposisjon.

Når det gjaldt kystmakrellen minnet han om at fangsten var gått ytterligere ned i 1985. Han mente derfor at 17.800 tonn var et for høyt anslag. Etter hans oppfatning var 15.000 tonn et mer realistisk tall. (Han understreket at han forutsatte et fritt kystfiske).

Han var ellers enig i at sild vest av 4⁰ V måtte med i pakken, men dersom en øket andelen Nordsjømakrell for ringnotflåten, så ville en øke mulighetene for å få tilstrekkelig antall fartøy interessert i Nordsjøalternativet. Prisen var et viktig moment og denne visste en ikke noe sikkert om i dag. Han mente imidlertid at prisen på sild trolig ville bli lavere når EF begynte å fiske sild.

V.J. Olsen sa at han forsto det slik at Leine antydde at en burde redusere det kvantum som ble avsatt til kystmakrell noe.

Leine sa at en ikke måtte bruke året 1983 som basis for anslaget når det gjaldt kystmakrell, men at en måtte bruke 1984. I det året hadde en ca. 15.000 tonn.

Gullestad opplyste at en når det gjaldt anslaget på 17.800 tonn hadde inkludert ringnotfartøy under 90 fot.

Mietle pekte på at en hadde et usikkerhetsmoment til og det var kvoten for lodde ved Jan Mayen. Hvilket utslag ville en eventuell reduksjon av denne kvoten med 20-25.000 tonn bety for den foreslåtte flåtedelingspakken.

Gullestad svarte at dette ville bety at antallet (i Nordsjøalternativet) ville øke med ett fartøy.

Bolstad sa at han støttet Leine når det gjaldt spørsmålet om å øke kvantumet havmakrell på bekostning av kystmakrellen. Han mente at reduksjonen i kvantum kystmakrell siste sesong hadde med bl.a. omleggingen i makrell-laget å gjøre. Fra kjøpernes side var nordsjømakrell mer attraktiv enn kystmakrell.

Bakkevik lurte på hvor mange fartøy av den nye typen under 70 fot en ville få med i denne ordningen. Han viste til at det nå var 3 slike skip på beddingen. Ellers var han enig med Leine i at kystkvantumet for makrell var satt vel høyt. Han understreket at det måtte være et fritt makrellfiske på kysten.

For øvrig mente han å ha registrert en viss interesse for Nordsjøpakken. Dersom en øket makrell kvantumet (havmakrell) trodde han at dette muligens ville gi rom til en båt til. Han var innstilt

på å få til denne pakken. Ellers minnet han om at spørsmålet om salg av sild til russisk frysebåt måtte tas opp under drøftingen av fisket etter sild på Skagerrakkysten.

Leine ga uttrykk for at dersom en ikke fikk adgang til å levere sild til russiske fabrikkskip i år så ville en få vanskeligheter med avtaket.

Han visste ikke hvor mange fartøy under 70 fot som ville delta i år, - men trodde ikke deltakelsen ville bli så omfattende at dette ville ha virkning for kvantumet i år.

Han lurte på om det kunne være en ide å avsette 3.000 tonn Nordsjø-sild til disse båtene dersom de ikke fikk nok skagerrak-sild.

Han foreslo å sette det anslåtte kvantum kystmakrell til 15.500 tonn, og understreket at kystmakrellfisket måtte foregå som et fritt fiske.

Han spurte hvilke typer båter en ville foretrekke for Nordsjøalternativet dersom det meldte seg flere fartøy enn det en kunne ha i dette alternativet.

V.J.Olsen trodde at de båtene som ville melde seg på Nordsjøalternativet ville være fartøy fra 4.000 hl og mindre.

Bakkevik spurte om hva en skulle gjøre dersom en fikk påmeldt f.eks. 20 fartøy til Nordsjøalternativet - etter hvilket prinsipp skulle en få dette antall redusert til det antall en kunne ha i pakken. Han mente at det kunne være naturlig å utelukke de største fartøyene.

Leine sa seg enig med Bakkevik i dette. Han viste til at det var de små båtene en hadde ønsket å tilgodese med pakken. Hvis det var juridisk dekning for det så mente han at de største båtene burde utgå.

A. Wåge viste til at en i administrasjonen var opptatt av hva som skulle være ramme for å gjennomføre en slik deling. Stikkordet her hadde vært: lik lønnsevne.

En var naturligvis interessert i rådets synspunkter her og hadde merket seg det som var sagt av Leine og Bakkevik angående prinsippene for reduksjon av antallet fartøy i Nordsjøpakken dersom det skulle vise seg å bli behov for dette.

Bakkevik viste til at alle var enige i hva som skulle være i pakken. Usikkerheten omkring prisen gjorde det vanskelig å beregne verdien av pakken. Utgangspunktet måtte være at verdien av Nordsjøpakken skulle tilsvare verdien av lodden. Det var viktig at en hadde minimums- og maksimumstall for hvor mange fartøy som skulle være med i Nordsjøalternativet. Når det gjaldt maksimumstallet var dette for så vidt lett, en kunne ikke gå langt opp i antallet før lønnsomheten ble redusert.

Hvis skjæringspunktet ble f.eks. 17 fartøy, burde rammen være 15-19 fartøy etter hans mening.

V.J. Olsen viste til at dette var i samsvar med de fremlagte saksdokumenter.

Leine uttalte at det en hadde i tankene når det gjaldt det foreslåtte prinsipp for reduksjon av antallet fartøy, var det forhold at store frysebåter kunne komme til å melde seg på. Han minnet ellers om at en hadde hatt store kontrollproblem i fisket etter makrell nord for 62⁰ N i fjor.

Bakkevik sa at det var viktig å ha maksimums og minimumstallene klare før påmeldingsdatoen - slik at de fartøy som kunne være interessert i dette alternativet visste dette ved påmeldingen.

Leine mente at den nedre grensen burde være 15 fartøy. Han var skeptisk til en flåtedeling dersom det skulle bli mindre enn 15 fartøy i Nordsjøalternativet.

V.J. Olsen spurte om rådet var enig i dette.

Det kom ingen innsigelser.

Gullestad spurte hva en eventuelt skulle gjøre dersom det ikke ble noen flåtedeling.

Leine foreslo fritt fiske innenfor totalkvoten.

Gullestad spurte om "fiskebåt" hadde undersøkt om det var interesse for en slik flåtedeling.

Leine svarte at han trodde det var interesse for dette.

Bakkevik sa at den øvre grensen måtte ligge i skjæringspunktet for verdien. Han trodde ellers at pakken ville bli et faktum, han hadde registrert interesse for dette.

V.J. Olsen konkluderte med at det var enighet i rådet om å etablere en minipakke og at denne skulle innholde de elementene som var foreslått i saksdokumentene bortsett fra at anslått kvantum til kystmakrell skulle settes til 15.500 tonn.

Den nedre grensen for deltakelse skulle settes til 15 fartøy. Dersom det meldte seg for mange fartøy var det rådets forslag at de største fartøyene skulle utelukkes fra Nordsjøalternativet.

3 B) FISKET ETTER SOMMERLODDE I BARENTSHAVET OG VED JAN MAYEN.

V.J. Olsen viste innledningsvis til de utsendte saksdokumenter der det var gitt følgende redegjørelse:

"Totalkvoten i Barentshavet i 1985 er 322.000 tonn (ca. 3.320.000 hl) når 8.000 tonn til Færøyane er trukket fra. Tilsvarende kvote i 1984 var 470.000. tonn.

Det ble i forhandlingene mellom Norge, Island og Grønland i april om forvaltningen av loddebestanden ved Island - Jan-Mayen - Grønland ikke oppnådd enighet om kvotefordelingen mellom partene. Det er lagt opp til videreføring av drøftelsene i siste uke av juni.

Den norske loddekvoten ved Jan Mayen er derfor ikke endelig fastlagt, men norske fiskere vil maksimalt kunne fiske 198.000 tonn (ca. 2.040.000 hl).

Tallet fremkommer slik:

1. Det kan kreves justering av den norske kvoteandelen på bakgrunn av økningen i TAC for høsten 1984/våren 1985 fra 300.000 tonn til 920.000 tonn. Kravet vil kunne bli 93.000 tonn basert på en norsk andel på 15%.
2. For perioden 1. august - 30. november 1985 ble Norge, Island og Grønland enige om en foreløpig TAC på 700.000 tonn. Etter gjeldende avtale mellom Norge og Island er Norges andel 15%, dvs. 105.000 tonn. Norges maksimale totalkvote i 1985 blir dermed 198.000 tonn. (105.000 tonn i 1984). Dette kvantumet kan imidlertid bli redusert dersom de forestående drøftinger med kvotefordelingen. Island og Grønland skulle føre til at den gjeldende bilaterale avtale mellom Norge og Island om kvotefordelingen blir avløst av en trelandsavtale om kvotefordeling mellom alle tre parter.

Fartøykvoter

I tråd med Norges Fiskerilags vedtak vil Fiskeridirektøren foreslå at det også i 1986 blir gjennomført regulering ved fartøykvoter for henholdsvis Jan Mayen og Barentshavet, og at fordelingsnøkkelen blir den samme som i 1984.

Fiskeridirektøren kan også gå inn for at skal de to kvotene som for 1984 sees i sammenheng.

Dersom deltakelsen ved Jan Mayen blir ca. 132 fartøy vil en totalkvote på 198.000 tonn (2.050.000 hl) bli oppfisket dersom alle går to turer med utnyttelse av full lastekapasitet. Med samme fordelingsnøkkel som i 1984:

1.000 hl + 30% av godkjent kap. fra 0-10.000 hl
 + 15% av godkjent kap. fra 10-12.000 hl
 + 5% av godkjent kap. over 12.000 hl

og følgende forutsetninger:

- 16 fartøy i Nordsjøen
- 132 fartøy ved Jan Mayen (faktor = 4,8)
- 136 fartøy i Barentshavet (faktor = 7,6)

vil fartøykvotene i sommerloddefisket 1985 bli:

Godkj.kap.	Kvote (hl) Jan Mayen	Kvote (hl) Barentshavet	Kvote (hl) i alt	Antatt verdi (1 hl = 55 kr)
2.000 hl	7.680	12.160	19.840	1,09 mill.kr.
4.000 hl	10.560	16.720	27.280	1,53 " "
6.000 hl	13.440	21.280	34.720	1,90 " "
8.000 hl	16.320	25.840	42.160	2,32 " "
10.000 hl	19.200	30.400	49.600	2,73 " "
12.000 hl	20.640	32.680	53.320	2,93 " "
14.000 hl	21.120	33.440	54.560	3,00 " "

Overføringsadgang.

I utgangspunktet vil det enkelte fartøys fiske ved Jan Mayen være begrenset av fartøykvoten. Fiskeridirektøren vil dog foreslå at samtlige fartøy gis anledning til å gjøre to fulle turer til Jan Mayen, selv om dette for det enkelte fartøy medfører overfiske av fartøykvoten.

En vil videre foreslå at flåten gis anledning til å utnytte full lastekapasitet både ved Jan Mayen og i Barentshavet.

I likhet med vedtak fra Norges Fiskarlag (se pkt. 12 i vedlegg) vil Fiskeridirektøren foreslå at fartøy som deltar ved Jan Mayen og ikke tar hele sinne fartøykvote der gis anledning til å overføre til Barentshavet 80% av differansen mellom fartøykvoten og oppfisket kvantum, dog begrenset til differansen mellom fartøykvoten og 2 x konsesjonskapasiteten.

Tilsvarende vil fartøy som "lovlig" overfisker fartøykvoten ved Jan Mayen få sin kvote i Barentshavet redusert med 80% av overfisket ved Jan Mayen.

Fiskeridirektøren vil foreslå at for å få rett til å overføre kvote fra Jan Mayen til Barentshavet skal fangsten fra Jan Mayen være levert i Norge før fartøyet starter fisket i Barentshavet.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når totalkvoten ved Jan Mayen er beregnet oppfisket.

Dersom totalkvoten ved Jan Mayen ikke blir oppfisket, vil alle fartøykvotene ved Jan Mayen bli redusert tilsvarende.

Skjæringsdato.

I likhet med Norges Fiskarlag vil Fiskeridirektøren foreslå at det settes en skjæringsdato for fisket ved Jan Mayen. Fram til denne datoen vil fartøykvotene være garantert under forutsetning av at totalkvoten ved Jan Mayen blir tatt og at totalkvoten ikke blir oppfisket før skjæringsavtalen. Dersom Fiskeridirektøren finner det nødvendig kan han etter denne datoen sende ut fartøy for å sikre at totalkvoten blir tatt. Overfiske av fartøykvoten vil da medføre 80% reduksjon av fartøyets kvote i Barentshavet.

Etter skjæringsdatoen er således ikke fartøykvotene garantert.

Norges Fiskarlag har foreslått at skjæringsdatoen settes til 25. august. Dette tidspunktet er etter Fiskeridirektørens, mening noe sent, i fall det skulle vise seg å stå igjen en betydelig del av totalkvoten. Fiskeridirektøren foreslår derfor at skjæringsdato settes til 20. august.

Åpningsdato.

Norges Fiskarlag forslår at åpningstidspunktet ved Jan Mayen settes til 15. juli.

Etter forhandlinger mellom Norge, Island og Grønland er totalkvoten (TAC) for høsten 1985 fastsatt for perioden 1. august - 30. november.

Erfaringen fra leitetokt og fiske i årene 1977-84 tyder på at lodden ved Jan Mayen normalt ikke er tilgjengelig for fiske før i slutten av juli. Det er planlagt et leitetokt ved Jan Mayen som skal starte 14 dager før fisket begynner. Tidligere erfaring tyder på at det vil være uhensiktsmessig å starte toktet før i midten av juli.

Samarbeidskomiteen for sildemelindustrien, Regionen Nordre Nordland og Troms, henstiller i vedlagte brev til Fiskeridepartementet om at sommerloddefisket ved Jan Mayen starter 1. august.

På bakgrunn av ovenstående vil Fiskeridirektøren foreslå at sommerloddefisket ved Jan Mayen i 1985 kan starte 1. august.

I tråd med forslaget fra Norges Fiskarlag foreslår Fiskeridirektøren at åpningstidspunktet for sommerloddefisket i Barentshavet settes til 1. september, som er tidligst mulige startdato ifølge avtalen med Sovjet. I likhet med Norges Fiskarlag foreslår Fiskeridirektøren at siste startdato for sommerloddefisket i Barentshavet settes til 20. september."

Mietle sa at det her dreiet seg om en vanskelig regulering. Selv om en kunne tenke seg et enklere opplegg for reguleringen, f.eks. med atskilte reguleringer for de to områdene, så hadde en likevel gått inn for forslaget fra Norges Fiskarlag. Dette fordi en kvote

på 198.000 tonn som en hadde lagt til grunn ved beregningene, omtrent ville falle sammen med 2 turer for hvert fartøy.

Hvis kvoten ved Jan Mayen ble lavere enn de 198.000 tonn en hadde regnet med, ville en imidlertid få problem i forhold til det fremlagte forslag.

Med en vesentlig lavere Jan Mayen kvote (f.eks. 170.000 tonn) kunne det være et spørsmål om en ikke burde velge samme løsning som i fjor.

V.J. Olsen spurte om det var spørsmål til fremstillingen av reguleringen i saksdokumentene.

Leine spurte om hva følgende setning på side 7 i saksdokumentene betydde: "Dersom totalkvoten ved Jan Mayen ikke blir oppfisket, vil alle fartøykvotene ved Jan Mayen bli redusert tilsvarende."

Gullestad sa at dersom f.eks. en tok null fangst ved Jan Mayen, så ville alle fartøy ha en "rest" de kunne kreve overført til Barentshavet. Hvis en tillot dette, ville det kunne føre til et betydelig overfiske i Barentshavet. Dette ønsket en ikke. For øvrig minnet han om at en hadde samme formulering i fjor.

Leine mente det var urimelig med en slik kollektiv avstraffelse. Dersom noen fartøy av forskjellige grunner ikke tok kvoten sin ved Jan Mayen, så ville dette kunne føre til reduksjon i kvoten for andre fiskere.

Gullestad pekte på at det var påkrevet å ha en måte å regulere overføringsadgangen på. En måtte ikke komme i den situasjonen at et underfiske på Jan Mayen kunne føre til et betydelig overfiske i Barentshavet.

Forslaget om reduserte fartøykvoter var en følge av at en her hadde laget en komplisert overføringsadgang mellom to bestander.

Bakkevik anmodet om at en formulerte dette på en annen måte. Han forsto det slik at det skulle være de som ikke hadde tatt kvoten ved Jan Mayen som ikke skulle få overføringsadgang til Barentshavet dersom totalkvoten ved Jan Mayen ikke ble tatt.

Wåge pekte på at det var et nokså spesielt prinsipp for regulering som var foreslått. Reguleringen var meget komplisert, men han understreket nødvendigheten av at fiskerimyndighetene var sikret en reguleringsmessig kontroll under alle eventualiteter.

Han innrømmet at hvis denne spesielle situasjonen skulle oppstå, så ville nok fiskerimyndighetene kunne få problem. Reduksjonsfor-slag måtte kanskje leses mer som en programerklæring.

Leine spurte hvor meget det ville utgjøre dersom en tok konsek-sjonskapasiteten for alle båtene.

Isvik svarte at det ville utgjøre 996.000 hl og opplyste at en i fjor hadde 103% fylling.

Gullestad sa at dersom en tenkte seg et alternativ med en tur på Jan Mayen, så måtte det i tilfelle være full overføringsadgang og en måtte gi skjæringsdatoen et annet innhold enn det som var gjort i det foreliggende forslag.

Leine trodde at dersom det het at en kunne gå 2 turer, da vil de fleste bare gå 1 tur. Dette bl.a. fordi andre tur vil falle sammen med beste makrellsesongen nord for 62° N. Det måtte fremgå av reguleringen at de fleste fartøyene burde ta 2 turer på Jan Mayen.

Gullestad sa at dersom kvoten ved Jan Mayen ble redusert til f.eks. 170.000 hl så ville det ikke være nok til at alle fartøy kunne gå 2 turer. (med faktisk kapasitet).

V.J. Olsen spurte om en skulle se de to reguleringene atskilt.

Leine sa at det var vanskelig å komme med et konkret opplegg nå da en ikke visste hvor stor totalkvote en ville få.

V.J. Olsen ga uttrykk for at det var minst sannsynlig at en ville få 198.000 hl, det var mer sannsynlig at en ville få 190.000 hl. I så fall skulle det ennå kunne vært mulig å benytte den modellen som var foreslått i saksdokumentene. Dersom det imidlertid skulle bli en trepartsavtale (Norge-Island-Grønland) antok han at det kunne bli vanskelig å få totalkvoten opp i en slik størrelsesorden.

Han spurte om en kunne tolke Leines utsagn dithen at han foreslo at dersom en fikk en totalkvote på 175.000 tonn, så skulle Fiskeridirektøren ta kontakt med Norges Fiskarlag for å diskutere saken eventuelt med henblikk på atskilte kvoter.

Leine sa at dette var en aktuelle fremgangsmåte bare dersom svikten i totalkvoten ble så stor at det var helt umulig med en regulering etter de fremlagte prinsipp.

Spørsmålet om å se de to reguleringene under ett.

V.J. Olsen oppsummerte det slik at dersom totalkvoten ble 175.000 tonn, måtte svikten kunne sies å være så betydelig at Fiskeridirektøren skulle ta kontakt med Norges Fiskarlag for å drøfte saken.

Ev. avkortning av kvoten.

Leine kom tilbake til spørsmålet om avkortning i kvoten på alle fartøy. Han protesterte mot dette.

Gullestad bekreftet at slik som forslaget sto i saksdokumentene nå, så betød dette en kollektiv "avstraffelse".

Han ga uttrykk for at dersom det var enighet i Reguleringsrådet så kunne en endre dette til at bare de fartøy som ikke hadde tatt kvoten ved Jan Mayen skulle få redusert overføringsadgang.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at bare de fartøy som ikke hadde tatt kvoten ved Jan Mayen skulle få avkortning i Barentshavet.

V.J. Olsen sa at en nå hadde enighet om prinsippene for reguleringen, og at en da kunne gå over til å se på de enkelte elementene.

Fordelingsnøkkelen.

Denne var foreslått som i fjor.

Det fremkom ingen merknader til dette.

Overføringsadgangen.

Når det gjaldt overføringsadgangen viser en til det som er sagt ovenfor.

Skjæringsdatoen.

I saksdokumentene hadde en foreslått 20. august.

Gullestad foreslo denne endret til 15. august.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at skjæringsdatoen skulle settes til 15. august.

Åpningsdato for fisket ved Jan Mayen.

Leine foreslo 20. juli.

Lohne etterlyste uttalelsen av 3.5.85 fra Sildemelfabrikkenes Landsforening. Her hadde en foreslått åpningsdato siste uke i juli.

V.J. Olsen spurte om forholdet til ferieavviklingen ved fabrikkene.

Lohne ga uttrykk for at dette hadde en tatt hensyn til når en fremmet forslaget om åpningsdato.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at åpningsdatoen skulle settes til 20. juli.

Sommerloddefisket i Barentshavet.

V.J. Olsen ba Hamre gi en oversikt over forholdet sild/lodde i Barentshavet.

Hamre ga uttrykk for at en ville få store problem med innblanding av sild i loddefangstene i visse områder. Dette problem ville være særlig aktuelt for trålfisket. Når det gjaldt lodden opp-

lyste han ellers at høstundersøkelsene for lodden viste at 1983 årsklassen var meget svak. Målet på 1-åringene hadde imidlertid vært usikkert. Instituttet hadde nå gjennomført dekning av områdene. Denne viste samme dårlige bilde av 1983 årsklassen. Det måtte derfor påregnes ytterligere reduksjon i kvotene i 1986-87.

Når det gjaldt silden hadde en mye mer positiv utvikling. Her hadde en hatt 2 deknings nå og en hadde fått omtrent nøyaktig samme resultat begge gangene.

Utviklingen fra i fjor var meget gunstig. Fra 1983 til 1984 klarte silden seg ganske bra og selv om en i vinter hadde et bifangstproblem, var det tydelig at silden også hadde klart denne vinteren meget bra. Det var snakk om en 2-3 dobling av biomassen

T.o.m. januar i år var det liten bevegelse. Silden sto på Gåsebanken, men nå var den trukket vestover, ca. 100 mil. Dette hadde sammenheng med kaldere vann på Gåsebanken. I hovedkonsentrasjonen av sild hadde det vært små bevegelser. I løpet av 14 dager, dvs. tiden mellom de 2 dekningene hadde silden vandret 40 n.mil.

Når det gjelder forholdet til lodden, så antok en at den ville vandre nordover.

Dette ville bety at en kunne få innblandingsproblem i det russiske loddefisket, men at en neppe ville få slike problem i det norske fisket.

Han opplyste ellers at 1983 årsklassen av sild, den som sto i Barentshavet, nå var 16-17 cm. Sild som sto lenger sør var noe større.

Det var ingen merknader til det fremlagte forslag til regulering av loddefisket i Barentshavet.

3 C) FISKET ETTER SILD I SKAGERRAK.

V.J. Olsen viste til at de utsendte sakspapirene der det var gitt følgende redegjørelse:

"Kvote.

Etter Skagerrakavtalen for 1985 disponerer Norge 15.000 tonn sild i Skagerrak i 1985. I tillegg kommer 2.000 tonn som Norge tildeles som kompensasjon for Sveriges og EF's overfiske de senere år.

Kvoten på Skagerraksild i 1984 var på 7.800 tonn. Av denne kvoten ble det avsatt 2.300 tonn til kystfisket. 1.000 tonn til ringnotfartøy på 70-90 fot og 4.500 tonn til ringnotfartøy over konsesjonsgrensen. Av dette ble 2.077 tonn oppfisket på kysten. Ringnotfartøy under 90 fot leverte totalt 1.167 tonn.

Kyst- og fjordfisket er bare blitt regulert av mottaks- og omsetningshensyn. Fiskeridirektøren foreslår at det i 1985 legges opp til et fritt kystfiske.

Til rådighet i 1985 har vi totalt 17.000 tonn. Av disse er det avsatt 2.000 tonn til et foreløpig fiske i Skagerrak etter ønske fra Noregs Sildesalslag med støtte av Norges Fiskarlag. Av det resterende kvantum vil en foreslå at gruppen ringnotfartøy på 70-90 fot får øket sin kvote i forhold til i fjor til 2.000 tonn. Dersom en avsetter 2.000 tonn til fisket på kysten vil den konsesjonspliktige del av ringnotflåten kunne disponere 11.000 tonn i 1985.

Grensene for reguleringsområdet.

Fra 1981 til 1982 ble grensene for fisket etter Skagerraksild endret i vest fra det som er fastsatt i Skagerrakavtalen til å omfatte ICES-område III a i norsk jurisdiksjonsområde. Fra Sverige og EF ble det reist kritikk mot denne områdeutvidelsen. I 1983 og -84 ble grensene igjen fastsatt i samsvar med Skagerrakavtalen. En foreslår at disse grensene også i år trekkes i samsvar med Skagerrakavtalen.

Åpningstidspunktet.

Fisket etter sild måtte ifølge de senere års avtaler avvikles innenfor en periode på 12 uker innenfor et bestemt tidsrom. I årets avtale er denne bestemmelse ikke tatt med. Fisket kan altså avvikles uten hensyn til tidsavgrensning. Norges Fiskarlag foreslår at fisket åpnes 1. juni. Fisket ble åpnet 18. juni i fjor.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket åpnes så snart som det er praktisk mulig.

Reguleringsform.

I henhold til Skagerrakavtalen må det legges opp til et konsumfiske.

Fiskeridirektøren foreslår at det legges opp til et konsumfiske og at ringnotfartøy over 90 fot får en turkvote på 1.100 hl mens ringnotfartøy i gruppen 70-90 fot får 800 hl i turkvote."

Bakkevik viste til at en nå hadde igangsatt fiske på 2.000 tonn. Han lurte på hvordan dette fisket skulle håndteres når pakken ble iverksatt.

Når det gjaldt spørsmålet om grensen for fisket mente han at det var en fordel sett fra norsk side å gå tilbake til den ordningen en hadde for noen år siden, der grensen fulgte ICES inndelingen.

Han minnet ellers om spørsmålet om leveranse til russiske fabrikkskip.

Bergesen sa at da en hadde et område som fulgte ICES inndelingen, var situasjonen en annen, den gang var det ikke adgang til å fiske sild i Nordsjøen. Slik at dette ble et ekstrafiske for norske fiskere.

I dag er grensespørsmålet mer et spørsmål om hva som er taktisk riktig, å benytte ICES inndelingen som er de områdene havforskerne gir tilrådning i henhold til eller en annen inndeling f.eks. den som gjelder for Skagerrak-avtalen. For 1985 ville det kanskje være en fordel å ha grensene i samsvar med grensene for Skagerrakavtalen. Han mente ellers at det kunne være urealistisk å tro at en ville få avsetning på 6.000 tonn dersom en ikke tillot russiske fabrikkskip å kjøpe fangst.

V.J. Olsen mente at en foreløpig ville benytte samme område begrensning som i Skagerrakavtalen.

Bakkevik opplyste at det søndag lå to båter akkurat i dette området, og at de måtte slippe fangsten da Kystvakten kom. Han mente det ville være av stor betydning for norske fiskere hvis dette området kom med. Han kunne ellers tenke seg at spørsmålet kunne stå åpent, og en kunne overlate til Fiskeridepartementet å vurdere de forskjellige sider ved en slik eventuell endring.

Han viste ellers til at landingsmulighetene i Danmark ville bli vanskeligere når det var snakk om nordsjøsilde enn når det var snakk om skagerraksilde.

V.J. Olsen sa seg enig i Bakkeviks forslag.

Grensespørsmålet.

Grensespørsmålet kunne stå åpent, og en skulle overlate til Fiskeridepartementet å vurdere dette.

Bergesen anmodet om en avklaring på Fiskeridepartementets standpunkt når det gjaldt spørsmålet om å la russiske fabrikkskip få kjøpe sild.

Paulsen sa at departementet ville tillate at russiske fabrikkskip kjøpte 5.000 tonn sild innen utgangen av juli.

Bakkevik sa at når fisket i henhold til Nordsjøpakken startet, burde en stoppe fisket på de 2.000 tonn som en nå hadde gitt åpning for. Slik at bare de fartøy som deltok i pakken kunne få delta fra dette tidspunkt.

V.J. Olsen var enig i dette. Han pekte på at fisket på de 2.000 tonn det her var snakk om, var kommet igang etter ønske fra markedet.

Bakkevik spurte hva en la i uttrykket "så snart det var praktisk mulig".

Gullestad svarte at dette bl.a. betød at en måtte ha avklart flåtedelingen.

Wåge sa at en først måtte få Fiskeridepartementets aksept på prinsippene. Han viste til at et problem her ville være Jan Mayen kvoten. En kunne imidlertid ikke vente på avklaringen i dette spørsmålet, måtte begynne det forberedende arbeid før dette.

V.J. Olsen konstaterte at rådet ellers var enig i Fiskeridirektørens forslag til regulering. Når det gjaldt grensespørsmålet skulle dette spørsmål stå åpent og overlates til Fiskeridepartementet å vurdere.

3 D) FISKET ETTER MAKRELL I NORDSJØEN.

V.J. Olsen viste til de utsendte sakspapirene der det var gitt følgende redegjørelse:

"Kvote.

I henhold til kvoteavtalen mellom Norge og EF for 1985 disponerer Norge 26.200 tonn makrell i Nordsjøen. Av disse har Sverige fått 125 tonn.

For å dekke behovet til kystfisket bør det settes av 17.875 tonn. Dette tallet inkluderer kvoten til ringnotfartøy under konsesjonsgrensen. Den konsesjonspliktige ringnotflåten vil da få 8.200 tonn til rådighet. Til sammenligning var kvoten i 1984 på 7.500 tonn. Gruppekvoten for ringnotfartøy mellom 70-90 fot ble fastsatt til 2.000 tonn.

Regulering.

Både de konsesjonspliktige ringnotfartøyene og ringnotfartøy i gruppen 70-90 fot ble i 1984 regulert med fartøykvoter.

I tillegg til fartøykvoter ble det også fastsatt turkvoter. For ringnotfartøy mellom 70-90 fot var det et vilkår for deltagelse at de hadde deltatt i dette fisket i et av de tre foregående år. For å videreføre den adgangsbegrensningen som er gjennomført de senere år for fartøy på 70-90 fot foreslår en at det også for 1985 stilles tilsvarende krav om tidligere deltagelse og at det fastsettes en gruppekvote for disse fartøyene.

Fiskeridirektøren foreslår at det også i 1985 fastsettes fartøykvote for ringnotfartøy på 70-90 fot og for den konsesjonspliktige del av ringnotflåten og at fisket reguleres med turkvoter. Det legges opp til et konsumfiske men med mulighet for Fiskeridirektøren til å dispensere av hensyn til avtaket eller dersom fangsten av kvalitetsmessige hensyn ikke kan benyttes til konsum.

Fartøykvoten for de konsesjonspliktige ringnotfartøyene var i 1984 300 tonn. Turkvoten var 110 tonn. Kvoten er noe større i år. Forutsatt flåtedeling med eksempelvis 16 fartøy vil dette gi grunnlag for en fartøykvote på ca. 510 tonn. Fiskeridirektøren foreslår at turkvoten fastsettes til 110 tonn.

Ringnotfartøy på 70-90 fot hadde i 1984 en fartøykvote på 285 tonn og en turkvote på 75 tonn. Fangsten avregnes i kystkvantumet. Dersom en avsetter 2.000 tonn som i fjor vil en deltagelse på 8 fartøy gi en fartøykvote på 250 tonn. Fiskeridirektøren foreslår at turkvoten fastsettes til 75 tonn.

Fartøy under 70 fot ble i 1984 underlagt regulering ved at det ble fastsatt en turkvote på 50 tonn. Dette ble gjort fordi en del

av de nyere fartøyene under 70 fot har en kapasitet som er langt større enn mange fartøy over 70 fot.

Fiskeridirektøren foreslår at det fastsettes en turkvote på 50 tonn for fartøy under 70 fot.

Åpningstidspunktet.

Norges Fiskarlag foreslår at fisket etter makrell i Nordsjøen åpnes som i fjor den 15. august for det ordinære makrellfisket.

Gruppen 70-90 fot begynte fisket i 1984 allerede den 21. juli. En har vært i telefonisk kontakt med makrell-laget som foreslår samme åpningstidspunkt i år.

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotfartøy på 70-90 fot kan begynne fisket den 21. juli og at de konsesjonspliktige fartøyene kan begynne den 15. august 1985."

V.J. Olsen minnet innledningsvis om at en tidligere under drøftelsene hadde endret det anslåtte kvantum kystmakrell for det frie kystfisket til 15.500 tonn.

Bakkevik uttalte at kriteriene for deltakelse måtte være restriktive.

Han minnet om søknaden fra Makrellaget angående adgangen til å levere makrell til fôr og håpet at en ville få positivt svar på søknaden.

V.J. Olsen svarte at med det opplegget en hadde foreslått i saks-papirene ville Fiskeridirektøren ha en åpning når det gjaldt dispensasjon fra konsumkravet.

Leine ga uttrykk for at når det gjaldt fartøykvoten så burde en få en viss oppmykning slik at en kunne få høyere kvote på siste tur.

V.J. Olsen sa seg enig i dette.

Bakkevik mente at 50 hl var for mye for fartøy under 70 fot, han foreslo 40 hl.

Leine sa seg enig i dette. Han viste til at problemet med fartøy under 70 fot var at disse båtene reduserte mulighetene for de fiskere som dorget. Han viste til forutsetningen om fritt kystfiske.

Turkvoten.

Det var enighet om at turkvoten skulle være 110 hl for konsesjonspliktige fartøy, 75 hl for fartøy mellom 70 og 90 fot og 40 hl for fartøy under 70 fot.

Det skulle være en viss oppmykning på siste tur.

Åpningsdato.

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til åpningsdato.

Gruppekvoten.

Leine foreslo at gruppekvoten for fartøygruppen 70-90 fot skulle settes til 2.500.

Det var enighet om dette i Reguleringsrådet.

Prøvefiske.

Sætersdal tok opp spørsmålet om et prøvefiske etter merket makrell. Han mente at en minst måtte ha et kvantum på 3.000 tonn.

Det var to oppgaver instituttet egentlig ønsket å få gjort og det var

- 1.- se på innslaget av vestlig makrell i den nordlige delen av Nordsjøen, sent i august,
- 2.- se på i hvilken grad disse to bestandene blandet seg med hverandre.

Han mente det var vanskelig å få gjort begge deler i år. Forslaget fra instituttet var å se på den nordlige delen av Nordsjøen i år og så ta den sydlige delen til neste år.

V.J. Olsen presiserte at når en her snakket om den nordlige delen av Nordsjøen, så tenkte en på området mellom 59 og 62°.

Bergesen viste til at dette opplegget vel forutsatte at en hadde et visst antall fartøy som en kunne beordre til anlegg med detektorer.

V.J. Olsen lurte på om en kunne få til å frigi et såvidt stort kvantum som 3.000 tonn uten å se dette i sammenheng med den øvrige reguleringen av dette fisket.

Østvedt mente at dette kvantum måtte tas innen rammen av den totale kvoten en hadde avtalt med EF.

Leine mente at dette ikke skulle by på problem. Han mente at det kommersielle fisket kom til å vare ut til september.

Østvedt viste til at Nordsjøflåten bare hadde 10.000 tonn til disposisjon og 3.000 tonn er en stor andel av denne kvoten.

V.J. Olsen mente at en nok kunne ta 3.000 tonn ut av kvoten og øremerke disse for Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt men ettersom kvantumet var så vidt stort måtte en se det i sammenheng med reguleringen.

Bergesen spurte instituttet om de var beredt til å ta imot slike fangster fra 15. august.

Østvedt sa at siste halvdel av august ville være i orden. Det som var mest aktuelt var fangst i norsk del av Nordsjøen.

V.J. Olsen trodde at merkefangstene i hovedsak ville måtte leveres til oppmaling.

Østvedt sa at for å få til en leveranse til fabrikker med detektoranlegg måtte det til en dirigering av fartøyene.

Leine spurte om det ikke fantes anlegg med detektor for konsumleveranse.

Bakkevik pekte på at det ikke var nok med at en måtte dirigere fartøyene ved leveransen, men en måtte også dirigere de til fiskefelt.

Østvedt sa at når det gjaldt fiskefelt så var det viktigste at fangstene ble rapportert fra det egentlige fangstområdet.

Bakkevik anbefalte at disse fangstene måtte leveres til konsum.

Leine foreslo at en skulle ta dette opp i brev til Makrellaget. Han viste til at eventuell oppmaling ville redusere fordelene ved å være med i flåtedelingspakken.

V.J. Olsen spurte instituttet om det var nødvendig med 3.000 tonn.

Østvedt svarte at dette var avhengig av merketettheten. En regnet med 8-10 merker pr. 1.000 tonn.

Bergesen sa at dette egentlig var et kommersielt fiske som en ville prøve best mulig å utnytte i vitenskapelig hensikt.

Han trodde at det mest hensiktsmessige ville være at en bare gjorde fiskerne oppmerksom på dette og ga beskjed om at enkelte fangster kunne bli dirigerte til bestemte leveringssteder, og så håpe på at en ville komme opp i 3.000 tonn.

V.J. Olsen var enig i at dette kunne være en måte å løse spørsmålet på.

Østvedt mente også at dette kunne være en mulig løsning særlig dersom en kunne klare å få anlegget på Austervoll til å fungere.

Hamre ga også uttrykk for at Bergesens forslag kunne være en aktuell løsning.

Sætersdal sa at alternativet var å ta dette kvantum ut av Nordsjøpakken, i så fall kunne en jo gjøre hva en ville med de 3.000 tonnene.

V.J. Olsen viste til at pakken da ville bli atskillig mindre og det ville gjerne oppstå komplikasjoner med hensyn til hvem som skulle få delta. Han trodde at Bergesens forslag ville være å foretrekke.

Leine frarådte fiske til mel og olje. Han vist til at dette var den fineste makrellen. En fikk heller slå seg til ro med det kvantum en fikk til anlegg med detektorer.

Sætersdal viste til at det i år kun var 2-3 anlegg som kunne ta merkemakrell til konsum.

V.J. Olsen konkluderte med at det var enighet i Reguleringsrådet om Bergesens forslag om å informere fiskerne om havforskningens behov for merket makrell og gjøre dem oppmerksom på at enkelte fangster kunne bli dirigert til bestemte leveringssteder. En skulle ta sikte på konsumleveranse.

3 E) FISKET ETTER SILD I NORDSJØEN.

V.J. Olsen viste innledningsvis til de utsendte saksdokumentene der det var gitt følgende redegjørelse:

"Generelt.

Norge og EF har som kjent ennå ikke fått til en sildeavtale for 1985. Hovedårsaken til dette er at partene er uenige om sone-tilhørigheten av silden og fordelingen av ressursene.

Fisket i 1984.

På grunn av manglende avtale med EF i 1984 ble det lagt opp til et sildefiske i norsk sone uten totalkvotebegrensning.

I alt ble det tatt 90.841 tonn havfanget nordsjøsil. Fisket ble regulert med turkvoter (1000 hl + 40% av tillatt lastekapasitet) men med adgang til å ta ytterligere 500 hl pr. tur forutsatt at dette kvantum ble levert til konsum.

Fisket i 1985.

Fisket har vært åpent fra 1. januar 1985 med samme turkvoteregulering som i 1984. Pr. 6. juni er det utlosset/innmeldt totalt ca. 720.000 hl nordsjøsil.

Det internasjonale råd for havforskning har for 1985 anbefalt en kvote på i alt 228.000 tonn fordelt med 166.000 tonn i områdene IVa og IVb og 62.000 tonn i IVc.

I henhold til prognoser fra Fiskeridirektoratets Havforskningsinstitutt vil et uttak på inntil 300.000 tonn fortsatt gi en økning i totalbestanden.

Reguleringen for 1985.

Forutsatt at det ikke kommer i stand ny avtale med EF i år vil en under hensyn til utviklingen i fisket, foreslå at gjeldende regulering opprettholdes."

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag.

3 F) FISKET ETTER SILD VEST AV 4⁰ V.

V.J. Olsen viste innledningsvis til de utsendte saksdokumentene der det var gitt følgende redegjørelse:

"Fisket i 1984.

Kvoten i 1984 var på 6400 tonn, en reduksjon i forhold til 1983 da kvoten var på 7000 tonn. Kvoten inngikk i flåtedelingspakken i 1984.

Fisket ble i fjor regulert med turkvoter på 1000 hl + 30% av tillatt lastekapasitet. Fartøyene ble pålagt å levere minst 60% av hver last til konsum, dog begrenset oppad til 1500 hl pr. tur.

Fiskeridirektøren kunne etter søknad gi tillatelse til oppmaling dersom kvaliteten ikke tilfredsstilte konsumkrav. Fisket åpnet 18. juni.

Reguleringen for 1985.

Kvoten i 1985 er redusert til 5400 tonn. Fiskeridirektøren foreslår at den samme reguleringen gjennomføres i 1985.

Norges Fiskarlag går inn for at fisket åpnes 15. juni.

Fisket foreslås åpnet så tidlig som praktisk mulig i juni måned.

I 1984 ble det levert 33.410 hl til konsum mens 35.897 hl gikk til oppmaling. Fiskeridirektøren mener at fisket i prinsippet skal være et konsumfiske, men med adgang for Fiskeridirektøren til å dispensere."

Leine mente at turkvotene var satt for romslige, dette kunne føre til at det ville gå en hel del til mel og olje. Han foreslo at turkvoten skulle være 1.000 hl + 10%.

Bergesen mente en kunne ha faste turkvoter i hl, f.eks. 1.500 hl.

Leine fastholdt sitt forslag om 1.000 +10%. Han mente at det ikke hadde noe for seg å endre på selve prinsippet for fastsetting av turkvoten.

V.J. Olsen spurte om det kunne være en ide å fastsette turkvoten til 1.000 hl + 10% dog minimum 1.500 hl.

Bakkevik foreslo da 1.000 + 10% minimum 1.400 hl.

Det var enighet i Reguleringsrådet om Bakkeviks forslag om en turkvote på 1.000 + 10%, minimum 1.400 hl, samt at det skulle være et rent konsumfiske.

3 G) FISKET ETTER MAKRELL VEST AV 4⁰ V OG NORD FOR 62⁰ N.

V.J. Olsen viste innledningsvis til de utsendte saksdokumenter der det var gitt følgende redegjørelse:

"Fisket i 1984.

I 1984 hadde Norge en kvote på 29.000 tonn i EF-farvann i ICES statistikkområdene IIa, VIa (nord for 56⁰ 30'N) og VIId, VIIe, VIIf og VIIh. Av dette kvantum ble det avsatt 10.000 tonn makrell til fisket i EF-sonen nord for 62⁰ N sammen med 15.000 tonn i færøysk fiskerisone.

Fisket i norsk sone nord for 62⁰ N var ikke kvantumsregulert. Fisket i disse områdene ble åpnet 9. juli i 1984. Minimum 100 tonn pr. tur skulle etter forutsetningene leveres til konsum. Totalt ble det oppfisket 75.220 tonn, herav 10.266 tonn ble levert til konsum.

Fisket etter makrell vest av 4⁰ V ble åpnet 1. januar i 1984. Turkvoten var satt til 300 tonn med krav om at minst 150 tonn skulle leveres til konsum. Turkvoten ble da høstfisket startet endret til 1000 hl + 40% av godkjent lastekapasitet med krav om at minst 1500 hl skulle leveres til konsum.

Den norske kvoten ble i 1984 overfisket med ca. 10.000 tonn.

Regulering for 1985.

Norge har i år en kvote på 27.000 tonn i EF-farvann i statistikk-områdene IIa, VIa (nord for 56⁰ 30'N) og VIId, VIIe, VIIf og VIIh. En del av denne kvoten avsettes nå vanligvis til fisket nord for 62⁰ N.

Fisket i norsk økonomisk sone nord for 62⁰ N, i internasjonalt farvann og i færøysk fiskerisone ble også i år åpnet 1.1. Minst 100 tonn i hver landing må leveres til konsum men slik at Fiskeridirektøen kan dispensere dersom hensynet til kvalitet og omsetning krever det. I samsvar med tilrådning fra Norges Fiskarlag foreslår en at det avsettes 7000 tonn markell til fisket nord for 62⁰ N sammen med kvoten vi har i færøysk sone er i år som i fjor 15.000 tonn.

Makrell nord for 62⁰.

En viser til at fisket i norsk sone, færøysk sone og internasjonalt farvann har vært åpent siden årsskiftet med krav om minst 100 tonn levering pr. tur til konsum. Hittil i år er det ingen fangster innmeldt.

Fiskeridirektøen foreslår at tilsvarende turkvoteregulering gjøres gjeldende for fiske i EF-sonen i område IIa.

Makrell vest av 4⁰ V.

Fiskeridirektøren vil under henvisning til fjorårets overfiske gå inn for at Fiskeridirektøren gis fullmakt til å pålegge fiskerne rapporteringsplikt, plikt til å lytte på radio, regler om utseilingsstopp og eventuelt andre tiltak som gjør det mulig å føre bedre kontroll for å unngå overfiske.

I tråd med Norges Fiskarlags forslag foreslår Fiskeridirektøren at fisket åpnes primo oktober måned."

Det var enighet i Reguleringsrådet om at en skulle sette en turkvote på 300 tonn for fisket vest av 4⁰ V, derav 150 tonn til konsum.

SAK 4/85.

REGULERING AV FISKET ETTER KYSTSILD I TRONDHEIMSFJORDEN.

V.J. Olsen viste innledningsvis til de utsendte saksdokumenter der det var gitt følgende redegjørelse:

1. "FISKET I 1984.

Forskriftene ble fastsatt av Fiskeridepartementet 13. juni 1984.

Fisket både med not og garn ble åpnet 27. juni 1984. Kvoten ble satt til 20.000 hl fordelt med 15.000 hl til not og 5.000 hl til garn.

Maksimumskvoten for snurpenotfartøy var 240 hl og for landnotfartøy 120 hl.

Følgende fangster ble tatt:

Snurpenot	15.802 hl
Landnot	2.243 hl
Garn	<u>1.274 hl</u>
	<u>19.319 hl</u>

Det var 82 snurpenotfartøy og 26 landnotfartøy som leverte fangst i 1984.

2. FISKET I 1985.

2.1 Ressursituasjonen.

Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt uttaler i brev av 13.5.85. Se vedlegg I.: "På grunnlag av ovennevnte må en anta at bestanden tåler en beskatning tilsvarende den en hadde i 1984, ca. 20.000 hl."

2.2 Kvoten.

Landsstyret i Norges Fiskarlag har i møte 7.mai 1985 fattet slikt vedtak i sak 7/85, angående kvotens størrelse:

- "1. Landsstyret i Norges Fiskarlag viser til at det heller ikke i år foreligger bestandsoversikt for Trondheimsfjordsilda. Landsstyret mener imidlertid på bakgrunn av tidligere års fiske at det vil være forsvarlig med en totalkvote på 20.000 hl tilsvarende kvoten for 1984.
2. Under henvisning til utviklingen i fjorårets fiske og til de problemer som har vært forbundet med å omsette garnfanget sild, går Norges Fiskarlag inn for at notkvoten skal være 19.000 hl. Det er imidlertid en forutsetning at garnfisket etter Trondheimsfjordsild skal være fritt."

En antar at det kan være realistisk at det tas 1.000 - 2.000 hl sild med garn, dersom det forutsettes at det ikke er adgang til å overføre fangst fra not- til garnfartøy.

Fiskeridirektøren foreslår på denne bakgrunn at det settes en gruppekvote for notfisket på 19.000 hl og at en ikke setter noe tak på garnkvoten.

3. KONSUMANVENDELSEN.

Som foregående år bør silden gå til tradisjonell konsumanvendelse. Dersom silden av kvalitetsmessige grunner ikke kan gå til slik anvendelse, kan Fiskeridirektøren gi dispensasjon til oppmaling.

4. ÅPNINGSDATO.

Fisket åpnes så snart kvalitetsmessige/omsetningsmessige forhold er tilfredsstillende.

5. MINSTEMÅL.

Dette settes som tidligere til 23 cm.

6. VILKÅR FOR DELTAKELSE.

6.1 Notfisket.

Landsstyret i Norges Fiskarlag har i møte 7. mai 1985 fattet slikt vedtak angående kriteriene for deltakelse:

"4. Norges Fiskarlag går inn for at de kriterier som gjaldt for deltakelse i fisket med henholdsvis not og garn i 1984 også skal legges til grunn i 1985.

Landsstyret vil imidlertid understreke at det må føres en meget streng kontroll med at ingen deltar i fisket med mer enn ett fartøy og at de fartøyer som melder inn fangst må være bemannet og utrustet for det fisket de deltar i samt at de må befinne seg på feltet."

Følgende vilkår måtte være oppfylt for at en skulle kunne fiske med not i 1984.

- Fartøyet som skulle benyttes måtte være fiskeriregistrert.
- Fartøyet måtte være egnet til og utstyrt for dette fisket. Fartøyet måtte være under 90 fot lengste lengde.
- Høvedsmannen måtte stå på blad B i fiskarmanntallet.
- Han måtte eie fartøyet.
- Fiskeridirektøren kunne dispensere fra kravet om at vedkommende måtte eie fartøyet.
- Ingen kunne delta med mer enn ett fartøy.
- Ingen kunne delta uten å være påmeldt til Feiltsildfiskernes salgslag.

Fiskeridirektøren foreslår at en har samme kriterier for deltakelse i 1985 som i 1984.

6.2 Garnfisket.

Følgende vilkår gjaldt for deltakelse i 1984.

Vedkommende fisker måtte stå på blad B eller blad A i fiskarmanntallet.

- Fartøyet som skulle benyttes måtte være fiskeriregistrert.

Som det fremgår under pkt. 6.1. har Norges Fiskarlag

gått inn for at en har samme kriterier for deltakelse i garnfisket i 1985 som i 1984.

Fiskeridirektøren foreslår at en har samme kriterier for deltakelse i garnfisket i 1985 som i 1984.

7. FORDELINGEN AV KVOTEN PÅ DE DELTAKENDE FARTØY.

Dersom en benytter samme maksimalkvote for det enkelte fartøy i 1985 som i 1984 og antar at samme antall fartøy vil delta, får en følgende regnestykke:

Snurpenot	240 hl x 82 fartøy	= 19.680 hl
Landnot	120 hl x 26 fartøy	= <u>3.120 hl</u>
		= <u>22.800 hl</u>

Det må imidlertid kunne antas at enkelte fartøy ikke vil ta full kvote. Jfr. fangstkvantum for 1984 (snurpenot 15.802 hl, landnot 2.243)..

Selv om deltakerantallet har øket noe fra år til år, finner en likevel ikke å ville foreslå reduksjon av maksimalkvoten for det enkelte fartøy.

Landsstyret i Norges Fiskarlag har i vedtak i sak 7/85 uttalt om dette:

"6. Landsstyret går inn for at det settes maksimalkvoter for fartøyene som deltar i sidefisket med not. En forutsetter at disse maksimalkvotene blir bestemt av Feitsildfiskernes Salgslag etter at en har oversikt over påmeldingen til fisket."

Fiskeridirektøren vil foreslå at en beholder samme maksimalkvoter i 1985 som i 1984, da disse ser ut til å være tilstrekkelig tilpasset det aktuelle deltakerantall.

8. OVERFØRING AV RESTKVANTUM FRA EN FARTØYGRUPPE TIL EN ANNEN.;

Under behandlingen av reguleringen for 1984 foreslo Fiskeridirektøren at det ikke skulle være adgang til å overføre restkvantum fra en fartøygruppe til en annen.

Etter forslag fra Norges Fiskarlag gikk imidlertid Reguleringsutvalget inn for at slik overføring skulle være tillatt.

I år har Landsstyret i Norges Fiskarlag vedtatt følgende

angående overføringsadgangen:

"3. Det er en forutsetning for Norges Fiskarlags tilrådning om et fritt garnfiske at det ikke åpnes adgang til overføring av fangst mellom garn og not- fartøyer."

Fiskeridirektøren vil presisere at det er en forutsetning for forslaget om et garnfiske uten gruppekvote, at det ikke skal være adgang til overføring av fangst mellom fartøygrupper. Dvs. at notfartøy ikke skal kunne gi restkvantum til garnfartøy.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det ikke skal være adgang til å overføre fangst mellom fartøygrupper."

Bakkevik presiserte at en måtte stille krav om at vedkommende fartøy måtte være til stede på feltet.

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til regulering.

SAK 5/85

REGULERING AV FISKET ETTER KYSTSILD KLOVNINGEN-LINDESNES.

V.J. Olsen viste innledningsvis til de utsendte saksdokumenter der det var gitt følgende redegjørelse:

"Generelt

Deltagelsen i fisket har tidligere vært begrenset til fiskeriregistrerte fartøy under 90 fot. Fisket har vært regulert med maksimumkvoter pr. fartøy. Fisket åpnet 7. mai i fjor.

På grunn av at det ikke kom i stand avtale med EF i 1984 om sild i Nordsjøen ble det åpnet for et notfiske til konsum på kysten f.o.m. 1.1.1985. Det ble satt som vilkår bl.a. at eier stod oppført i fiskermanntallet på blad B og at fartøyet var under 90 fot. Det ble også tillatt å fiske etter agn med garn, likevel slik at det fremdeles var stengt for et ordinært sildefiske med garn pga. problemer med omsetning av garnsild til konsum.

Regulering for 1985.

- a) Not: Forutsatt at det ikke kommer i stand ny avtale med EF for 1985 foreslår Fiskeridirektøren at en fortsetter med det gjeldende reguleringsopplegg.
- b) Garn: Under henvisning til innkomne uttalelser vedr. garnfiske fra Norges Fiskarlag, Skagerrakfisk S/L, Noregs Sildesalslag og Østlandske Fiskeriselskap vil Fiskeridirektøren anbefale at det under hensyn til omsetningsmulighetene, åpnes for garnfiske på kysten i 1985 så snart som mulig."

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til regulering.

SAK 6/85.

SPØRSMÅLET OM FISKE AV MUSSA.

Viggo Jan Olsen viste til de utsendte dokumenter der det heter:

"En har motatt søknad fra Norway Foods om adgang til fiske av stor mussa til hermetikkråstoff i 1985. I brev datert 18.3.1985 heter det:

"Norway Foods Ltd. A/S tillater seg også i år å søke om frigivelse av et kvantum mussa, ca. 300.000 skjepper = 50.000 hl, fangsttid fra primo august.

Vi viser for øvrig til vår søkand av 8.9.83 som ble avslått i brev av 26.10.83, med begrunnelse i ressursbestanden og minstemålsbestemmelse, og også til vår søknad av 6. april 1984, hvor tillatelse ble gitt for fiske sør for 62 breddegrad, men hvor ovennevnt mussaråstoff med egnet størrelse ikke fantes.

Norway Foods Ltd. A/S' behov for råstoff på årsbasis er ca. 800 - 900.000 skjepper, og en kan ikke se at dette kan bli dekket uten dette kvantum mussa som er søkt om.

Vi har tidligere år fått dekket vårt restbehov av råstoff ved import fra England, Skottland, Irland og Sverige. Men i de senere år har dette blitt et større problem for oss, både fordi størrelse og kvalitet ikke har tilfredsstillet våre krav, og også kvantum har stadig blitt mindre.

Vår import hittil i år har vært ca. 1900 tonn = 112.000 skjepper, og vår beholdning er pr. 17.3.85 ca. 150.000 skjepper, og vår råstoffsituasjon er vanskelig. Vi vil nå måtte stoppe våre anlegg den 28.3.85 med en foreløpig permisjon på 4-6 uker.

Vårt årsbehov av råstoff for pakking av brislingsardiner vil være ca. 250.000 skjepper, råstoff til sildsardiner vel 600.000 skjepper, og må ha en størrelse der 85% er 13 til 16 cm. Økonomisk vurdering tilsier at vår produksjon av brislingsardiner (av sommerfanget norsk brisling) produseres i henhold til vårt salg gjennom hele året.

Ved brislingfiskets start i siste uke av juli vil i hovedsak råstoffet være egnet for produksjon av brislingsadiner, og vi vil således stå uten råstoff for for pakking av sildsardiner. Markedssituasjonen for sildsardiner viser en positiv utvikling.

Brislingfisket med hensyn til kvantum og kvalitet er usikkert, og

uten en mer positiv holdning til vår søknad på nevnte kvantum mussa langs vår kyst, vil konsekvensen være ytterligere permisjoner ved våre anlegg. Tap av markedsandeler vil på sikt også føre til reduksjon av våre anlegg langs kysten."

I 1984 ble det gitt adgang til fiske av 200.000 skjeeper mussa i størrelsesorden 12,5 cm - 16,5 cm. Dette ble gjort etter at saken var behandlet på møte i Reguleringsutvalget den 4.6.1984.

For å begrense mussafisket til fangst av nordsjøsild ble adgangen i fjor avgrenset til området sør for 62° n.br. Av den foreliggende søknad fra Norway Foods fremgår det at det var misnøye med denne avgrensning og det søkes nå om adgang til mussafiske også nord for Stad. En har forelagt saken for Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt som i brev av 14.5.1985 sier følgende:

"Etter det vi forstår er det her spørsmål om fiske både nord og sør for 62° N. Et eventuelt fiske vil derfor ha betydning både for bestanden av norsk vårgytende sild og for høstgytende sild av nordsjøbestanden.

Spørsmålet om fiske av mussa har vært opp flere ganger gjennom de senere år. Havforskningsinstituttet har pekt på at det ut fra rene biologiske og beskatningsmessige hensyn er uheldig med et mussafiske. Et slikt fiske gir redusert utbytte fra bestandene, fordi sildas vekstpotensiale ikke utnyttes. Selv om vekst og naturlig dødelighet varierer mellom områdene på Norskekysten, kan en generelt si at sør for 62° N vil mussaen (12-16 cm) kunne gi et 2 ganger større kvantum voksen sild, og nord for 62° N et 3-4 ganger større kvantum.

Den rådgivende komite for fiskeriforvaltning (ACFM) innen Det internasjonale råd for havforskning (ICES) har anbefalt en totalkvote på 50.000 tonn norsk vårgytende sild for 1985.

Komiteen har også anbefalt et minstemål på 27 cm, bl.a. for å hindre at 1983-årsklassen fiskes som ungsild og derved forsinkes oppbyggingen av gytebestanden.

Det er opplyst at hermetikkindustrien primært er interessert i mussa med lengde 14-15 cm (85% 13-16 cm) fisket tidlig på høsten. Nord for 62° N vil det antakelig være lite mussa av denne størrelse. 1983-årsklassen på Møre - Helgeland har nå en lengde på over 20 cm. Bare lengst øst i Barentshavet er mussaen mindre. 1984-årsklassen vil kunne være aktuell, men Havforskningsinstituttets undersøkelser høsten 1984 viste at det var svært små forekomster på Møre - Helgeland. Lenger nord var 1984-årsklassen oppblandet med 1983-årsklassen. Disse forhold tyder på heller

liten tilgjengelighet av mussa i den aktuelle størrelsesgruppen nord for 62° N.

I området sør for 62° N vil det i regelen være mussa av ønsket størrelse tidlig på høsten. Instituttet har ikke undersøkelser som kan gi opplysninger om fangstmulighetene høsten 1985. Undersøkelsene i tidligere år har vist relativt sparsomme forekomster.

I 1984 ble det tildelt en kvote på 200.000 skjepper mussa til hermetikkformål for området Stad - Lindesnes. Forekomstene av mussa viste seg imidlertid å være dårlige og bare ca. 30.000 skjepper ble tatt av det tildelte kvantum."

I den videre fremstilling er det hensiktsmessig å skille mellom eventuelt mussafiske nord og sør for 62° n.br.

a) Mussafiske nord for 62° n.br.

Bakgrunnen for at tillatelsen i 1984 ble begrenset til fiske sør for 62° n.br. var for å unngå mussafiske av norsk vårgytende sild. Grensespørsmålet er komplisert da en del mussa driver nordover og det foregår vandring av norsk vårgytende sild sørover. Det er imidlertid klart at nord for 62° n.br. er mussa som norsk vårgytende sild den dominerende.

Fiskeridirektøren mener at spørsmålet om mussafiske nord for 62° n.br. må ses i sammenheng med den øvrige regulering av norsk vårgytende sild, herunder innblanding av småsild i andre fiskerier. En vil derfor anbefale at det foreløpig ikke tas noe standpunkt i saken.

b) Mussafiske sør for 62° n.br.

Som nevnt ovenfor vil mussa sør for 62° n.br. i hovedsak bestå av nordsjøsil. Det må etter Fiskeridirektørens mening legges betydelig vekt på behovet for fortsatt markering av norsk sone-tilhørighet for nordsjøsil. Da dette har medført økt adgang til oppmaling av nordsjøsil i norsk sone, finner en det vanskelig å gå mot søknaden om å fiske et begrenset kvantum mussa.

Fiskeridirektøren vil derfor, i likhet med i 1984, foreslå at det gis tillatelse til å fiske 200.000 skjepper mussa i området sør for 62⁰n.br.

I 1984 valgte en å se mussafisket som en supplering til brislingfiskerne og adgangen til mussafiske ble forbeholdt fiskerne med brislingkonsesjon. En vil foreslå at et tilsvarende opplegg benyttes i år."

Bergesen sa at spørsmålet var behandlet i arbeidsutvalget i Norges Fiskarlag den 10.6.85. Utvalget går inn for å tillate fiske av inntil 200.000 skjepper mussa i området sør for Stad, mens spørsmålet om frigivelse av et mussakvantum nord for Stad avventes og ses i sammenheng med den øvrige regulering av norsk vårgytende sild.

Fladmark påpekte at det var et sterkt ønske fra industrien å få fiske mussa også nord for Stad.

Bergesen poengterte at Norges Fiskarlag i likhet med Fiskeridirektøren forutsetter å komme tilbake til spørsmålet til høsten.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å tillate fiske av 200.000 skjepper mussa i området sør for 62⁰n.br. Adgangen til mussafiske bør forbeholdes fiskere med brislingkonsesjon.

SAK 7/85

ORIENTERING OM FISKET ETTER SEI.

Viggo Jan Olsen viste til den orientering som var gitt i saksdokumentene:

*1. Sei nord for 62⁰ n.br.1.1 Behandling av reguleringer for 1985.

Da Reguleringsutvalget i desember i fjor tok opp spørsmålet om en kvoteregulering av seifisket nord for 62⁰ N var det på bakgrunn av de alvorlige utsikter for bestanden som ICES tegnet i sin siste anbefaling. Gytebestanden som i 1970-1973 lå på 500 tusen tonn, var for 1984 beregnet til 140 tusen tonn og ville med uendret beskatning bringes under 100 tusen tonn i 1986.

Beskatningen har totalt sett forandret seg lite etter innføringen av de økonomiske sonene. Nedgangen i det utenlandske fisket er stort sett blitt oppveiet av økt norsk trålfiske. I sin anbefaling rådet ICES til at fiskedødeligheten snarest bringes ned fra det nåværende nivå til nesten det halve,- som igjen innebærer en halvering av fangsttinnsatsen. Med en slik fangsttinnsats ville fangsten i 1985 bli 85 tusen tonn.

Som kjent har den norske fangsten i årene 1981-1984 stabilisert seg på ca. 150 tusen tonn. I de fire foregående år lå den på 110-130 tusen tonn. Fordelingen mellom redskapsgruppene not og trål har endret seg mens garn og andre redskaper har omtrent opprettholdt sin andel uendret. Trål som i årene 1977-1980 hadde om lag 25-40 tusen tonn år om annet, økte fangsten til 50-75 tusen tonn. Notfiske som i årene 1977, 1979 og 1982 bidro med 70-75 tusen tonn var i 1980-81-83 nede i 50-55 tusen tonn og i 1984 under 40 tusen tonn.

Det var derfor klart at dersom en skulle gå til reduksjon av totalfangsten ved en kvoteordning, ville en samtidig måtte finne

en løsning på de fordelingsproblemer som ville oppstå ved at notfangsten i 1984 allerede var nede på et lavnivå mens det motsatte var tilfelle for trål.

Fiskeridirektørens forslag til Reguleringsutvalget var at den totale seikvoten i 1985 måtte settes slik at fangstkvantumet gikk betydelig ned. En anså det likevel urealistisk å komme ned på den totalkvoten som ICES anbefalte (F.max.) i 1985. Fiskeridirektøren anbefalte videre at garn, juksa og andre passive redskaper ble holdt utenom kvoteregulering. Fangsten deres antok en å utgjøre max. 35 tusen tonn i 1985. Videre ble det anbefalt at not og trål hver ble tildelt kvoter på 45 tusen tonn slik at en i 1985 totalt tok sikte på å fiske 125 tusen tonn. Dette kvantum var 25 tusen tonn under det man da forventet et uregulert fiske ville gi.

Under diskusjonen i Reguleringsutvalget kom det fram fra biologenes side at med den fangst en faktisk fikk i 1984, ville prognosen med uendret fangstinnsats gi 125 tusen tonn i 1985 uten reguleringer, altså det samme kvantum som Fiskeridirektørens reguleringsforslag tok sikte på. Diskusjonen i Reguleringsutvalget dreiet seg derfor i hovedsak om på den ene side fordelingen av eventuell kvote mellom not og trål og på den annen side verdien av å innføre en kvoteregulering som nærmest svarte til fritt fiske. Fra Norges Fiskarlag ble det fremmet et utsettelsesforslag som var begrunnet i behovet for å få utredet forholdet mellom redskapsgruppene før det ble iverksatt kvote-reguleringer. Likeledes burde det fremmes forslag om reguleringer innad i gruppene. Fiskeridirektøren på sin side opprettholdt sitt forslag.

I et møte i Fiskeridepartementet den 17. januar mellom representanter for Norges Fiskarlag og Fiskerimyndighetene ble Fiskeriministeren orientert om de ulike syn på spørsmålet om reguleringer i seifisket. Den 5. februar sendte Fiskeridepartementet så ut en pressemelding der det heter:

"Fiskeridepartementet har besluttet at det foreløpig ikke skal

settes i verk noen regulering av seifisket nord for 62. breddegrad. Bakgrunnen for dette er at havforskerne har anslått en vesentlig reduksjon i seifisket selv med fritt fiske. Etter disse anslagene vil differansen mellom et regulert og et fritt fiske bare bli ca. 5000 tonn.

Fiskeridepartementet vil imidlertid følge utviklingen i fisket nøye. Dersom utviklingen viser at det utover i året blir en vesentlig økning av fangstsinnsatsen eller fangstmengden, vil det eventuelt bli satt i verk regulering av fisket senere i år".

1.2 Utvikling i fisket.

I tabellen nedenfor er det gitt en oversikt over oppfisket kvantum fordelt på redskap ved utgangen av april i 1984 og 1985.

Sei nord for 62⁰ n.br. Fangst i tusen tonn rund vekt. Foreløpige tall.

	Pr. 29.4. 1984	Pr. 28.4. 1985	%-vis reduksjon
NOT	4,9	4,6	6
GARN	10,2	7,1	30
TRAL	28,0	22,3	20
ANDRE	2,5	1,9	24
TOTALT	45,6	35,9	21

Som det framgår av tabellen har alle redskapsgrupper ved utgangen av april fått redusert sin fangst fra 1984 til 1985. For not er reduksjonen liten mens det for de øvrige redskaper som forventet

er en betydelig reduksjon. Samlet er reduksjonen på 21%.

Norsk fangst av sei nord for 62⁰ n.br. i 1984 ble ifølge justerte foreløpige oppgaver vel 145 tusen tonn. Målsettingen for 1985 er å holde den norske fangsten innenfor en totalramme på 125 tusen tonn, det vil si en reduksjon på årsbasis på minst 14% i forhold til 1984-fangsten. Reduksjonen hittil i år er større enn dette. Utviklingen i fisket i år gir derfor ikke grunnlag for å iverksette fangstbegrensende tiltak på det nåværende tidspunkt. Dersom de ulike redskapsgrupper viser den samme prosentvise nedgang på årsbasis som ved utgangen av april vil totalfangsten i 1985 bli rundt 120.000 tonn. Fangsten ved utgangen av april utgjør imidlertid mindre enn en tredjedel av årsfangsten slik at det fortsatt vil være nødvendig å følge utviklingen i fisket nøye.

2. Seifisket sør for Stad.

2.1 Utviklingen i fisket.

Norge har til disposisjon 101 tusen tonn sei i Nordsjøen og Skagerrak i 1985.

Ifølge justerte foreløpige oppgaver fisket Norge ca. 88 tusen tonn i 1984. Ved utgangen av april i år var fangsten kommet opp i vel 22 tusen tonn, en økning på 500 tonn fra året før. For trål var fangsten uendret på vel 12 tusen tonn. For garn var det en nedgang fra vel 4 tusen tonn i 1984 til i underkant av 3 tusen tonn i 1985, mens not viste en oppgang fra vel 5 tusen tonn i 1984 til 7 tusen tonn i 1985.

Hvis fisket resten av året utvikler seg som til nå vil det ikke være nødvendig å begrense fangsten av hensyn til kvoten på 101 tusen tonn.

2.2 Notfisket sør for Stad.

I tråd med Reguleringsutvalgets anbefaling fastsatte Fiskeridepartementet den 15.2.85 forskrifter som begrenser notfisket sør for Stad til 15 tusen tonn i 1985. Ifølge justerte foreløpige oppgaver utgjorde notfisket i 1984 16 tusen tonn. Oppfisket kvantum ved utgangen av april viser en økning på nærmere to tusen tonn i forhold til foregående år. Fiskeridirektøren vil følge utviklingen og stoppe fisket når kvoten på 15 tusen tonn er beregnet oppfisket."

Det var ingen kommentarer til orienteringen.

SAK 8/85

REGULERING AV REKEFISKET I BARENTSHAVET.

Viggo Jan Olsen viste til de utsendte saksdokumenter der det var gitt følgende utredning:

"Innledningsvis vil en gjengi en vurdering Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt har gitt i brev av 10.5.84 om fremtidsutsiktene for rekebestanden i de nordlige farvann:

"Landingene av reker fra ICES-områdene I og II har økt fra ca. 9.000 tonn i 1975 til nær 100.000 tonn i 1983 (Tabell 1). I samme periode har kvantumet fra Barentshavet økt fra 60 tonn til 62.600 tonn, i Svalbardsonen fra 5.400 tonn til nær 30.000 tonn og fra områdene Stad til Nordkapp fra 3.600 til 6.000 tonn. I 1983 kom de norske landingene fra disse områdene opp i 65.000 tonn, mens USSR landet 25.600 tonn. Færøyane og EF kom i 1983 med i fisket i Svalbardsonen, og deres kvantum utgjorde henholdsvis 5.100 tonn og 1.400 tonn.

Fangst av reker pr. tråltime som antyder relative variasjoner i bestanden, finnes for det kommersielle fisket bare for perioden 1980-1983, en tid da rekebestanden har vært stor. Tilsvarende data finnes imidlertid for forsøksfiske/undersøkelser bakover til 1970 (Tabell 2 og 3). Disse data indikerer at fangst pr. tråltime var lavere for de fleste lokaliteter i 1970-årene enn i 1980-årene. Det er mulig at en del av forskjellen vil kunne tilskrives en forbedring av redskapene og læring. Selv om disse effekter ikke kan kvantifiseres, må en kunne regne med at en vesentlig del av økningen i fangst pr. tråltime er blitt forårsaket av en økt bestand reker. Flere forhold kan være årsaken til denne økningen. De rådende miljøforhold i havområdene i perioden 1978-1982, karakterisert ved en avkjøling av de østlige områder, kan ha virket gunstig for rekrutteringen til bestanden i Svalbardsonen og områdene fra og med gråsonen og vestover. Den viktigste årsaken kan imidlertid ha vært redusert beiting på rekene som følge av sterk reduksjon i torsk- og hysebestandene i siste halvdel av 70-årene og i 1980-årene.

Torsk- og hysebestanden av 3 år og eldre fisk er for tiden meget lav, men de rikere årsklassene 1982 og 1983 vil i de nærmeste årene bygge opp igjen disse bestander. Dette vil måtte øke beitingen på rekene betydelig. Samtidig er miljøforholdene blitt nær de normale, og en kan se bort fra den eventuelle gunstige virkning miljøforholdene kan ha hatt for rekrutteringen i siste periode.

Så sant det vil kunne trekkes slutninger om utviklingen i de nærmeste årene ut fra vårt kjennskap til forholdene i 70- og 80-årene, indikerer begge de nevnte forhold at rekebestanden vil kunne bli redusert i de nærmeste årene. Det er imidlertid ikke mulig å antyde hvilket nivå rekebestanden kan komme til å nærme seg. Tidligere forskningsdata for fangst pr. tråltime kan tyde på at reduksjonen vil kunne bli betydelig."

Som det fremgår av brevet har rekebestanden i de senere år hatt en positiv utvikling og landet kvantum har økt vesentlig. I 1984 ble det tatt nærmere 75.000 tonn reker i de nordlige farvann.

Imidlertid vil rike årsklasser av torsk og hyse medføre at den naturlige beskatning på reker vil bli større. Det er kjent at disse fiskeslag beiter på reker. Også andre endringer i miljøforholdene kan føre til nedgang i bestanden. For å begrense den antatte negative utvikling er det viktig å sette inn virkemidler for å bevare bestanden.

I Fiskeridirektørens regi er det iverksatt et omfattende program for overvåkning av fiskefeltene i Nord-Norge. For å begrense blant annet fisket av undermåls reker kan Fiskeridirektøren stenge visse områder for reketrålffiske.

Foreløpig har overvåkingen spesielt blitt konsentrert om undermåls torsk og hyse i rekefangstene. En har i 1985 intensivert også overvåkingen i forhold til felt med store konsentrasjoner av undermåls reker.

Forholdet til overvåkning av rekebestanden har flere sider. I utgangspunktet er det forbudt å fiske eller beholde om bord reker under minstemål. Det er imidlertid tillatt å ha 10% undermåls reker i hver landing. Dette betyr at fangster på over 10% i enkelte tilfeller er lovlig. Dette avhenger av innblandingsprosenten i den øvrige fangst om bord. Slik regelen står i dag skapes det problemer i forhold til eventuelle stenginger av felt.

Videre er det kjent at dumping av reker er et økende problem. En har mottatt en del henvendelser med forslag om innføring av forbud mot dumping av reker. Blant annet har Fiskeristyret i Finnmark under sak 24/84 gjort følgende vedtak:

"Fiskeristyret er gjort kjent med at en del rekefangster kan inneholde en betydelig mengde relativt små reker. Minsteprisen for partier ombordfrosne reker med over 200 stk. reker pr. kg er også redusert. Dette har medført at enkelte rekefrysetrålere har montert sollemaskiner om bord og ved å sortere ut og dompe en del av de minste rekene oppnås høyeste minstepris.

Fiskeristyret er også kjent med at en del kystrekefartøy har montert sollemaskiner som bl.a. benyttes når det blir problemer med for stor innblanding av småreker i fangstene.

Videre er fiskeristyret kjent med at Fiskeridepartementet i forbindelse med innføringen av nye rekeforskrifter foreslår å sløyfe ordningen med "skallrekekonsesjoner". Dette vil medføre at alle reketrålere får anledning til å sortere ut en del av fangsten for produksjon om bord.

Samlet er dette en utvikling Fiskeristyret frykter kan bli ødeleggende for rekeressursene. Det er også en form for ressurs-sløsing som det taes sterkt avstand fra. Det må derfor straks settes i verk undersøkelser for å få klarlagt omfang og konsekvenser av bruk av sollemaskin i rekefisket. Dersom konsekvensene er slik Fiskeristyret frykter må det så snart som mulig settes i verk tiltak for å stoppe denne utviklingen. Om nødvendig må det komme lovforbud mot dumping av reker og en økning av maskevidden

i rekeetrål til 40 mm."

Spørsmålet har også vært tatt opp av Fiskeridirektoratets kontrollverk og på møter hvor overvåkningen av blant annet rekebestanden har vært diskutert.

Som nevnt ovenfor er bifangstregelen relatert til innblandingsprosenten ved landing. For å bringe på land lovlig fangst dumpes reker under minstemål. Markeds- og prismessige forhold gjør at også reker over lovlig størrelse dumpes. En vil nevne at det prisdifferensieres mellom reker over og under 80 mm. En antar at denne utvikling blant annet har sin bakgrunn i den mulighet for dumping som i dag er til stede. Adgangen til utsolling gjør at grensen for prisdifferensiering øker og at et stadig større kvantum blir dumpet. Den praksis som nå utøves har en klar uheldig virkning på bestanden.

Problemet med dumping av reker må ses i sammenheng med gjeldende bestemmelser om maskevidde og minstemål. Som kjent er minste lovlig maskevidde i rekeetrål satt til 35 mm, mens minstemålet er carapax 15 mm (lengdemål ca. 60 mm).

Fiskeindustriens Landsforening tok allerede den 22.3.84 opp spørsmålet om økning av minstemålet på reker til 65 mm. I brev til Fiskeridirektoratet heter det:

"Rekebransjen har på møte i Tromsø diskutert minstemålet på reker. Problemet med mye små reker i fangstene er etter industriens mening tiltagende og virker ugunstig i forhold til markedet så vel som ressursene.

Bransjerådet har på bakgrunn av de nevnte diskusjoner på møtet fattet beslutning om å be Fiskeridirektoratet øke minstemålet på reker. Det er noe uklart hva som i dag er gjeldende minstemål for reker målt i mm. Som kjent er dagens minstemål basert på J.melding nr. 147/82 hvor carapax-mål 15 mm er gjeldende. Bransjerådet tok i sitt vedtak utgangspunkt i lengdemål på reken og foreslår dette økt med 5 mm.

Vi mener at saken haster og ber Dem vennligst vurdere saken snarest mulig slik at nytt minstemål kan gjelde fra og med kommende sesong."

Det er klart at en eventuell økning av minstemålet har nær sammenheng med tillatt maskevidde i reketrål. Fiskeindustriens Landsforening har da også bedt om at maskevidden blir økt. I brev av 21.11.84 heter det:

"Sentralstyret i Fiskeindustriens Landsforening ber Fiskeridirektoratet vurdere utvidelse av gjeldende maskevidde i reketrål.

Begrunnelsen for dette er følgende: Størrelsen på rekene har i visse tider av året og fra en del felt vært svært små. Det har videre vært relativt stor krillprosent (reker under 6 cm). Reker under 6,5 cm er lite pillbar i rekepillemaskinene og blir derfor enten borte i prosessen eller fører til urasjonell produksjon.

Små reker registreres ofte som "bits and pieces" i h.h.t. den produktstandard som følges. Man har fra før av store problemer med å holde "bits and pieces" - prosenten. Smårekene er således vanskelig å få ut og medvirkende til å danne billigprodukter på markedet.

Kvantumsbegrensningene pr. båt sammen med differensiert pris over og under 8 cm kan ha som effekt at smårekene solles ut igjen. En økning av maskevidden vil kunne motvirke dette og derved sørge for mer optimal utnyttelse av ressursene.

Det er videre klart at markedet betaler best for den største reka. Totalutbyttet for rekenæringen vil derfor i dagens ressurs-situasjon bli bedret ved en heving av maskevidden.

Sentralstyret ber Fiskeridirektoratet ut fra forannevnte medvirke til at maskevidden i reketrål blir øket så snart som mulig."

Fiskeindustriens Landsforening har i brev av 5.2.85 gitt en nærmere vurdering av foreningens syn på hvorfor det anmodes om en økning av maskevidden. Brevet er inntatt som vedlegg (./.) til saken.

En har forelagt spørsmålet for Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt som i brev av 12.2.85 sier følgende:

"En vurdering av effekten av å øke maskevidden i rekestrålen fra 35 til 40 mm vil måtte omfatte en analyse av virkningene på kort og lang sikt. I det følgende er også inkludert en analyse av virkningene ved å øke maskevidden til 45 mm. Alle vurderinger er begrenset til havrekefisket i Barentshavet og i Bjørnøya-Spitsbergen området.

Den øyeblikkelige virkningen er den letteste å vurdere. Straks en større maskevidde innføres vil en del småreker gå gjennom maskene. Dette vil resultere i en redusert fangst pr. tråltime. Reduksjonen kan beregnes når seleksjonsforholdene i rekestrålen er kjent og lengdefordelinger av fangster fra de aktuelle områder er kjent.

Omfattende seleksjonsforsøk ble gjort fra norsk, svensk, dansk og islandsk side i årene omkring 1970. Samlet ga disse en seleksjonsfaktor på 1,74. Fangstene av reker i seleksjonsforsøkene var små i forhold til fangstene i det kommersielle fisket. Erfaring fra seleksjonsforsøk på fiske tilsier at seleksjonsfaktoren reduseres med økende fangst. Det finnes ikke forsøk som antyder hvor omfattende denne reduksjonen er. I de følgende beregninger er det lagt inn en 5% reduksjon i seleksjonsfaktoren. Dette medfører at 50% lengde for maskevidden på 35, 40 og 45 mm blir henholdsvis 58, 66 og 75 mm mot henholdsvis 61, 70 og 78 mm uten reduksjon i seleksjonsfaktoren.

Havforskningsinstituttet har kartlagt (med småmasket not) den totale biomassen av reker på viktige rekefelter i Barentshavet og i Svalbardområdet, henholdsvis i årene 1981-1984 og 1982-1984. Ved hjelp av seleksjonsforholdene i rekestrål er tilgjengelig bio-

masse beregnet for en maskevidde på 35, 40 og 45 mm. Reduksjonen i total tilgjengelig biomasse ved å øke maskevidden fra 35 mm til 40 mm kan utgjøre ca. 10%. Mens den for økning til 45 mm kan gi et tap på 27%. Teoretisk kan det ventes en tilsvarende reduksjon i fangst pr. tråltime. Denne kan muligens bli mindre som følge av en bedre sileffekt i trålen. Konsekvensen vil i så fall med samme innsats måtte bli en høyere fiskedødelighet på de større rekene.

De omtalte beregninger gir også lengdefordelingene av reker i undersøkelsene dersom det hadde blitt brukt henholdsvis 35, 40 og 45 mm. I det følgende er valgt prøver fra 1984 tatt på Tiddly banken. Biomassen på dette feltet ville med 40 og 45 mm masker blitt redusert med henholdsvis 12 og 29% i forhold til en maske på 35 mm. Resultatene er i overensstemmelse med beregningen av den totale biomasse for Barentshavet, beskrevet foran.

I Fig. 1 er vist beregnet lengdefordeling med maskevidder på henholdsvis 35, 40 og 45 mm. Disse viser tydelig at seleksjonen foregår over svært mange lengdegrupper, for 45 mm masker helt opp til 10 cm lange reker. Det fremgår videre at trål med 35, 40 og 45 mm masker vil fange reker ned mot henholdsvis 40, 45 og 50 mm.

For tiden praktiseres det et kommersielt minstemål på 60 mm. Dette var tidligere 70 mm. Dersom minstemålet for reker fastsettes på tilsvarende måte som for fisk, nemlig den lengde hvor 25% av rekene som kommer inn i trålen, blir holdt tilbake, blir minstemålet for maskevidder på 35, 40 og 45 mm henholdsvis 50, 58 og 66 mm. Det nåværende kommersielle minstemål på 60 mm svarer følgelig til minstemålet for en maskevidde på 42 mm. Ønsker en å etablere et kombinert kommersielt og biologisk minstemål på 70 mm må maskevidden økes til 47 mm. Med maskevidder på 35, 40 og 45 mm og et minstemål på 70 mm vil fangstene kunne inneholde en stor mengde undermåls reke. Ved høy beskatning og høy rekruttering vil innholdet av undermåls reker kunne bli enda større. Dette vil variere fra år til år og fra felt til felt innen samme år. Er det ønske om å redusere beskatningen av undermåls reke må det i så fall være anledning til å stenge felter for fiske.

Neste spørsmål blir hvorvidt utbyttet pr. tråltid vil kunne øke ved at veksten av den reka som spares ved bruk av en større maskevidde vil kompensere reduksjonen ved naturlig dødelighet. Denne parameter har stor betydning for den langsiktige virkningen av en maskeviddeutvidelse. For reker er naturlig dødelighet lite kjent, men det har vært gjort visse beregninger som antyder at den i slutten av 70-åra lå på $M=0,40$ for den mest aktuelle populasjon. På dette tidspunkt var torsk- og hysebestandene for sterk nedadgående, mens disse for tiden er for oppadgående. Siden disse bestander (særlig torsk) i stort omfang beiter på reker, vil det være vanskelig å antyde hvor mye naturlig dødelighet vil øke de nærmeste årene. Tross dette har en valgt å gjennomføre beregninger av utbyttet på lenger sikt for den antydete naturlige dødelighet. En utvidelse av maskevidden fra 35 til 40 mm vil for alle aktuelle nivå av fiskedødeligheten, gi nær det samme utbytte pr. tråltid som fortsatt bruk av 35 mm. For alle fiskedødeligheter vil utbyttet for en maskevidde på 45 mm ligge lavere enn for de to andre.

En høyere naturlig dødelighet vil medføre at utbyttet pr. tråltid vil bli redusert i forhold til det nåværende, men forholdet mellom maskeviddene vil neppe bli særlig mye forskjøvet.

Det er også spurt om en maskevidde på 40 og 45 mm vil slippe igjennom torske- og hyseyngel i større omfang enn masker på 35 mm. Seleksjonen av torske- og hyseyngel i reketrål er ikke målt. Forutsettes det at seleksjonen er den samme i reketrål som for større fisk i fisketrål, vil større maskevidder kunne spare noe yngel etter at 0-gruppe torsk og hyse har bunnslått seg senhøstes og utover i første halvår av det andre leveår (I-gruppen). Utover sommeren vokser I-gruppen seg gjennom seleksjonsområdet for både 40 og 45 mm masker og seleksjonen opphører.

En kan spørre hvorvidt yngelen får sjansen til å utnytte sine selektive egenskaper. Erfaringsmessig er levedyktigheten for fisk fanget i reketrål dårlig og følgen blir redusert seleksjon. Dette kan medføre at svært få yngel vil bli spart ved bruk av 40 og 45

mm maskevidde. I så fall vil behovet for å stenge feltet med stor innblanding av undermåls torsk og hyse fortsatt være stort selv om maskevidden økes til 40 eller 45 mm.

Det har fra enkelte hold, også i ICES, blitt uttrykt bekymring over den reuksjon en vil ha i rekebestandenes reproduktive potensial ved høy fiskedødelighet og liten maskevidde. En økning av maskevidden i rekestrålen vil redusere den tiden rekene er utsatt for fiske før de produserer larver for første gang. Den viktigste populasjon i Barentshavet klekker eggene første gang som 6-åring. Tidsrommet mellom alder ved rekruttering til fisket og første-gangs produksjon av larver vil reduseres fra 3,20 år for en maskevidde på 35 mm til 2,45 og 1,50 år for henholdsvis maskevidder på 40 og 45 mm. En utvidelse av maskevidden til 40 eller 45 mm vil følgelig redusere den tiden rekene er utsatt for beskatning før de produserer larver første gang hvilket vil være gunstig for å sikre bestandens reproduktive potensiale.

Sammendrag:

En utvidelse av maskevidden i rekefisket fra 35 til 40 mm i havrekefisket i våre nordlige farvann vil ha en rekke konsekvenser:

1. Den øyeblikkelige reduksjon i fangst pr. tråltid vil bli maksimum 10%.
2. På lenger sikt vil utbyttet pr. tråltid bli nær det samme som med 35 mm maskevidde.
3. Fangsten vil bli sammensatt av gjennomsnittlig større reker.
4. Bestandens gytepotensiale vil bli bedre sikret.
5. Utkastet av reker under minstemålet vil avta.
6. Minstemålet vil tilsvare 58 mm (fra forkant av øyet til bakre kant av halen).
7. Seleksjonen av torske- og hyseyngel vil neppe øke."

Etter drøftelser med Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt vil et tilsvarende sammendrag av konsekvensene ved utvidelse av maskevidden i rekestrål fra 35 til 45 mm bli følgende:

1. Den øyeblikkelige reduksjon i fangst pr. tråltime vil bli ca. 27%.
2. Det er uklart om utbyttet pr. tråltime på lengre sikt vil bli mindre.
3. Fangsten vil bli sammensatt av gjennomsnittlig enda større reker.
4. Bestandens gytepotensiale vil bli bedre sikret.
5. Utkastet av reker under minstemålet vil avta.
6. Minstemålet vil tilsvare 66 mm (fra forkant av øyet til bakre kant av halen).
7. Seleksjonen av torsk- og hyseyngel vil neppe øke.

Fiskeridirektøren mener at det bør vurderes å innføre restriksjoner i adgangen til dumping av reker. Dette vil da måtte gjelde reker både over og under minstemålet. Ved en ensidig innføring av dumpeforbud vil det økonomiske utbytte nødvendigvis minke da landet fangst vil bestå av gjennomsnittlig mindre reker. Som det fremgår av konklusjonen fra Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt vil en økning av maskevidden til 40 mm gi tilnærmet samsvar mellom gjeldende minstemål og maskevidde. Dette vil igjen bety at problemet med innblanding av småreker i fangstene vil avta og at eventuelle bestemmelser om dumpeforbud blir lettere å gjennomføre. En antar at dette vil være en minimumsendring av gjeldende maskeviddebestemmelser.

Som nevnt ovenfor foregår det i dag også utsortering av reker over minstemål. I relasjon til eventuell innføring av dumpefor-

bud, kan det da være spørsmål om ikke maskevidden bør økes til 45 mm. For å få samsvar mellom maskevidde og minstemål vil da minstemålet måtte økes til 65 mm (fra forkant av øyet til bakre kant av halen). Behovet for utsortering av reker som i dag synes å være til stede vil da avta og gjennomføring av et eventuelt dumpeforbud vil da lettes ytterligere. Videre vil det ha en positiv virkning på rekebestanden og avsetningsmulighetene vil bli bedret.

Som nevnt i den vurdering som er foretatt av Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt bygger den på erfaringer som er gjort i havrekefisket. En er usikker på om synspunktene direkte kan overføres til å gjelde kystrekefisket. Dersom dette ikke er tilfelle vil en mulig løsning være å differensiere mellom maskevidde- og minstemålsbestemmelser innenfor og utenfor fiskerigrensen. En vil imidlertid understreke at en slik differensiering har uheldige kontrollmessige sider.

For å skaffe ytterligere vitenskapelig grunnlagsmateriale, tar en sikte på at det i løpet av sommeren gjennomføres praktiske forsøk med 45 mm rekestrål. Slike forsøk kan gjennomføres i forbindelse med det overvåkningsprogram for bevaring av ressursene som allerede er i gang. Forsøkene bør omfatte områder både innenfor og utenfor fiskerigrensen.

En eventuell endring av maskevidde- og minstemålsbestemmelsene må drøftes i Den blandede sovjetisk-norske fiskerikommisjon. Fiskeridirektøren mener at spørsmålet bør tas opp allerede høsten 1985.

Saken har ikke vært forelagt de berørte organisasjoner. Den organisasjonsmessige behandling forutsettes gjennomført i god tid før møtet i Fiskerikommisjonen. Fiskeridirektøren vil på denne bakgrunn ikke nå fremme noe konkret forslag i saken, men vil be om at Reguleringsrådet drøfter de synspunkter som fremkommer i den foreliggende utredning."

FISKEINDUSTRIENS LANDSFORENING
THE ASSOCIATION OF NORWEGIAN FISH PRODUCERS

Fiskeridirektoratet
Postboks 185/186
5001 Bergen

John

FISKERIDIREKTORATET

01443 17 FEB 85

ARKIV

W. J. ...

SKIPPERGATEN 41
POSTBOKS 267
POSTGIRO 5 95 28 58
BANKGIRO 8801 0414843
TELEFON (083) 83 115 - 87 152
87 961 - 67 962
TELEGR. ADR. PRODUSENTFORENING
TELE X 75829 FILAN

tl/26

DERES REF

VÅR REF

JHTO/gh

900: TROMSØ

5.2.1985.

ANGAENDE MASKEVIDDE PÅ REKETRAL.

Vi henviser til vårt brev av 21.11.1984 hvor vi ber Fiskeridirektøren ta opp saken om økning av maskevidden på reketral.

Vi viser til vårt møte med Fiskeridirektoratet 5.12.1984.

Fiskeindustriens Landsforening har på bakgrunn av møtet 5.12.-84 undersøkt nærmere hvilken innvirkning rekestørrelsen har for

- 1: markedets betalingsvillighet.
- 2: Produksjonskostnader i rekeindustrien.

1: Markedets betalingsvillighet:

På alle våre store markeder (USA, Sverige, England og Danmark) betales det bedre priser for større reker enn for de små.

En normal inndeling på markedet er antall reker pr. pund (lb):

- 150 - 250 stk. pr. lb
- 250 - 400 stk. pr. lb
- 400 - 600 stk. pr. lb

Pillet

250 - 400 pr. lb. danner normalprisleiet.

På USA er prisleiet idag \$ 2.30 - 2.35 pr. lbs. for normalstørrelsen. For størrelsen 150/250 pr. lb. kan det gis 20/30 cent mer pr. lb. Størrelsen 400/600 pr. lb. gir normalt 20/30 cent mindre pr. lb.

For England gir normalstørrelsen 38/39 kr pr. lb idag. Størrelsen 150/250 pr. lb. gir 3-4 kr i merpris pr. kg. Dersom råstoffet er av en god kvalitet har man snakket om 8 - 12 kr i merverdi pr kilo for den store reken. Den minste reken (400/600 pr. lb.) er det liten interesse for i England.

Tyskland er et marked som rekebransjen aktivt arbeider seg inn på idag. Markedet kan gi samme merpris for stor reke som for England.

Frankrike og Danmark er interessert i den minste reken (400/600 pr. lb.) og prisen er normalt 1-2 kr lavere pr.kilo enn for normalstørrelsen.

Denne beskrivelse illustrerer at markedsprisen varierer i samsvar med størrelsen på den ferdigpillede reke.

Som nevnt ovenfor går grensen mellom normal sortering og små reker ved over/under 400 stk. pr. lb. Mange kjøpere setter imidlertid over/under 350 stk. pr. lb. som grense.

-220 rā
Det er vanskelig å finne erfaringstall for sammenhengen mellom størrelse på råreker og antall ferdigpillede reker pr. lb. Men forespørsler til våre medlemsbedrifter som produserer maskinpillet reke peker på at det normalt landes råreker som utgjør 210 - 220 stk. pr råstoffkilo. Dette gir omlag 50% reker over 8 cm og 50% under 8 cm. Andelen reker under 8 cm inneholder både krill (under 6 cm), og reker mellom 6 og 8 cm.

Fangster med en slik størrelsesfordeling (210 - 220 råreker pr. rårekekilo) gir omlag 350 stk ferdigpillede reker pr. lbs. Dette betyr at det allerede i denne situasjon kan oppstå problemer med å kunne tilfredsstille kravene til under 350 stk.pr. lb. for å oppnå en høyere pris på markedene.

Høsten -84 har det imidlertid vært levert store fangster med reker som gir 380 - 420 stk. pr. lb. Det betyr at man i dagens situasjon får problemer med å overholde grensen på 400 stk. pr. lb. som enkelte kjøpere benytter.

Problemene løses delvis ved å utsortere reker og produsere og selge disse for seg som utsortert vare til en lavere pris. Dette skaper imidlertid store problemer på markedet, da partiene med utsortert vare i markedet selges til en lavere pris og bidrar til å senke prisleiet fordi andre kjøpere tror prisene gjelder normal vare.

På bakgrunn av det som er sagt ovenfor, er det ut fra markeds-
messige forhold viktig å arbeide for å øke maskevidden for reketral. Det vil bidra til at grensene for størrelsessortering blir lettere å overholde på markedet, og bidra til å gi merpris til rekebransjen.

Det er videre et viktig faktum at konkurransen på markedene for kaldvannsreker har hardnet til de siste to årene og vil bli sterkere i framtiden. Kampen om markedsandelene vil delvis stå om hvem som leverer best kvalitet. Størrelsen på den ferdig pilled. reken utgjøre et viktig aspekt ved kvalitetsvurderingen. Økt gjennomsnittsstørrelse på norske reker kan derfor bidra til å trygge eksisterende markedsandeler og skape nye.

2: PRODUKSJONSKOSTNADER I REKEINDUSTRIEN

Reker like over minstemål (pr dato 15 mm carapax, tilsvarer omlag 6 cm lengde) er lite egnet til pilling i maskin. De små rekene blir dels klemt ut mellom valsene og går ut med skallet. Således medfører småreker et lavere pilleutbytte pr kg råreke, og bidrar følgelig til høyere enhetskostnader pr kg ferdigprodusert vare.

Dels blir de små rekene klemt/brukket i flere biter og medfører at det blir flere rekebiter pr lbs og dermed lavere prisklasse pr marked. Videre er antall biter pr lbs. i seg selv et kvalitetskriterium på markedet når prisen avgjøres.

Det er vanskelig å tallfeste nøyaktig de merkostnader som reker mellom 6 og 6,5 cm forårsaker i produksjonen. Det ville kreve vanskelige og kostbare undersøkelser hos rekeprodusentene, men Fiskeindustriens Landsforening mener her å ha pekt på de kjennsgjerninger som medfører merkostnader ved produksjon av små reker.

Fiskeindustriens Landsforening vil med dette understreke nødvendigheten av at man på alle områder arbeider for at norsk maskinpillet reke er av den aller beste kvalitet. Det betyr bl.a. at andelen "bits" må ned, og den gjennomsnittlige størrelse må opp. Fiskeindustriens Landsforening mener også å ha pekt på de økte produksjonskostnader små reker medfører.

På denne bakgrunn vil Fiskeindustriens Landsforening be Fiskeridirektoratet å arbeide for å heve maskevidden på rekestrål.

Med vennlig hilsen
FISKEINDUSTRIENS LANDSFORENING

Wiktor Sørensen

Jan Henry T. Olsen

ARKIV:

01443 7.FEB.85

FISKERIDIREKTORATET

Tabell 1. Rekefisket i det nordøstlige Atlanterhav nord for 62°N fordelt på land og områder.

	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982 ⁴⁾	1983 ⁵⁾
Færøyene				189	390				5100
EF									1400
Norge	8197	9752	14700	20484	25435	35061	32642	43649	65000
Sovjetunionen	880 ¹⁾	548 ²⁾	5926	18270	10474	11219 ³⁾	9886	15552	25600
Andre	2 ¹⁾	4854 ²⁾				619 ³⁾		1116	900
	9079	10300	25480	38943	36299	46899	43180	63841	98000

Fordelt på områder

Barentshavet	60	3002	14051	35899	26801	32108	29285	40122	62600
Svalbard	5432	4616	7604	180	5199	8759	8674	17376	29400
Norskehavet	3587	2682	3825	2864	4299	6032	5221	6343	6000

1) Sverige, 2) Spania i Barentshavet, 3) Spania i Svalbardsonen, 4) Foreløpige,

5) Beregnet fangst.

Kilde: Bull.Stat.

N = Antall hal på de enkelte felt. Kg/t = fangst av reke i kg pr. tråltime.

Fartøy/sesong	Kveithola		Storfjord		Bellsund		Isfjord		Kongsfjord		NV-Spitsbergen		Hopenfelt		Anm.
	N	kg/t	N	kg/t	N	kg/t	N	kg/t	N	kg/t	N	kg/t	N	kg/t	
"Sagøy" Aug. 1970			1	75	3	170	5	330					10	100	
"Feiebas" Juli 1973	1	130	6	40	1	2	2	20	3	0			2	140	
"Feiebas" Aug./sep. 1974			1	12			6	100	2	15			6	325	
"Feiebas" Aug. 1975	2	0	1	15	2	87	8	112	3	30			16	250	
"Feiebas" Aug. 1976				15			4	280 ⁺	2	180 ⁺					+Rekeyngel
"Børvåg" Aug. 1977	3	90	5	75	2	130	8	350 ⁺					2	80	+Rekeyngel
"Børvåg" Juni 1978	2	96	2	30			1	200 ⁺	8	407 ⁺			10	80	+Rekeyngel
"Finnmarks- væring" Okt. 1978													6	80	
"Stadhav" Juni 1979	2	260											3	80	
"M. Sars" Aug. 1979	1	150	3	250		200	3	100 ⁺	4	50 ⁺					+Rekeyngel
"Stadhav" Sep./okt. 1979							6	253 ⁺					1	22	+Rekeyngel
"M. Sars" Juni 1980	2	153	3	450			5	400					2	15	
"M. Sars" Juni 1981	2	225	4	200									3	150	Isprobl.
"M. Sars" Juli 1982	5	90	12	318	2	324	5	640	7	280	8	987	12	379	
"M. Sars" Juli 1983	5	350	16	740	2	338	5	240	7	249	8	454	12	503	

N = Antall hal på de enkelte felt. Kg/t = fangst av reke i kg pr. tråltime.

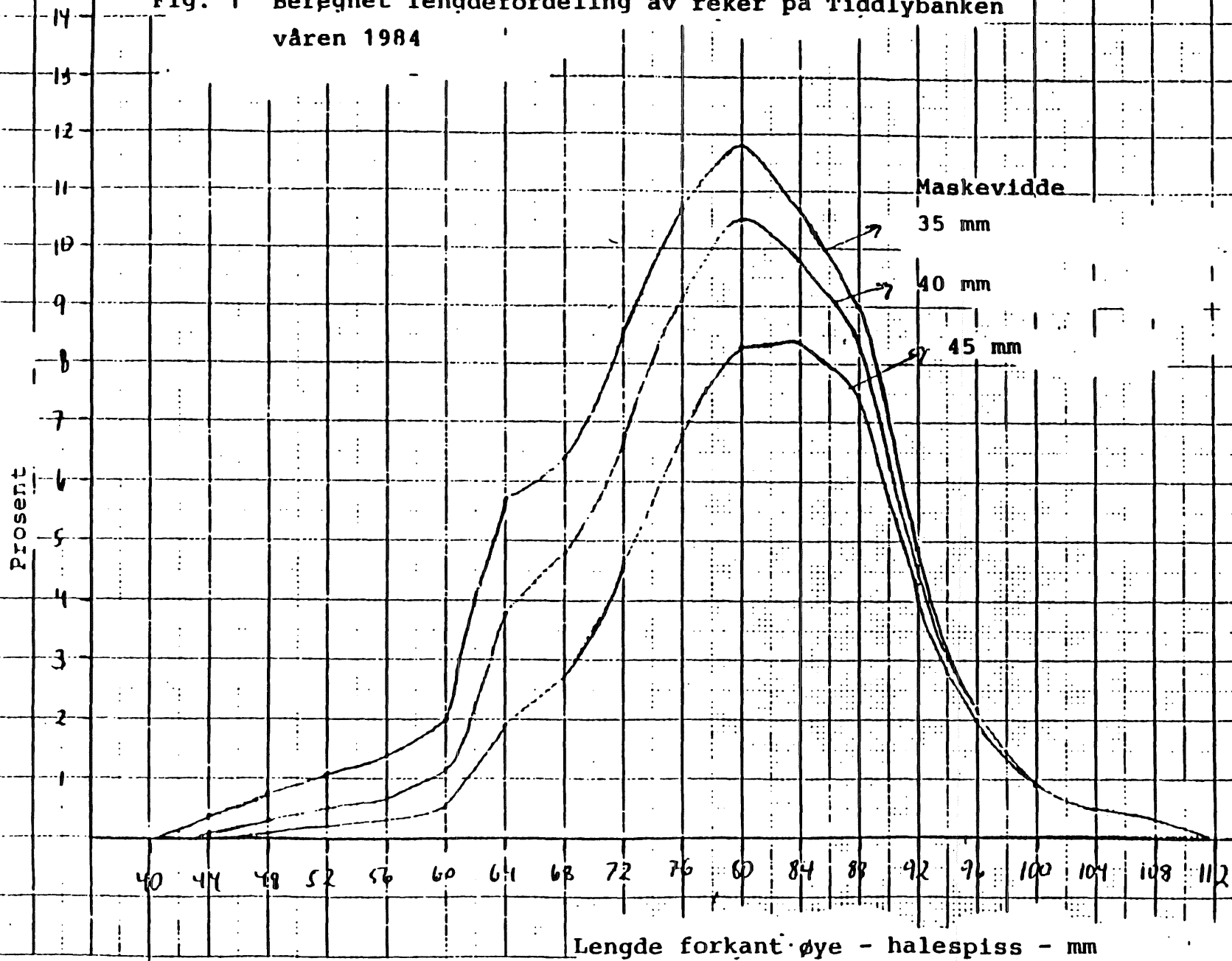
Fartøy/sesong	Nordkappleira		N av Vardø		Varanger		Tiddly		Thor Iversen		Gåsbanken	
	N	kg/t	N	kg/t	N	kg/t	N	kg/t	N	kg/t	N	kg/t
"Lyngstua" mars/apr. 1970	13	84	15	83			26	116	2	50		
"Sagøy" Juni/aug. 1970	13	212	10	85			9	200	4	66	2	2,5
"Feiebas" juli 1973									4	50		
"Feiebas" sept. 1973	8	48										
"Feiebas" aug./sept. 1974					6	18						
"Feiebas" aug./sept. 1975	2	20			6	40			2	1		
"Børvåg" juni 1977	3	160	3	78	5	96	3	180	2	114		
"Børvåg" mai 1978	4	240					4	200	4	341	2	362
"Stadhav" mai/juni 1979	5	127					9	275	11	460		
"Stadhav" sept./okt. 1979			2	94	4	30	1	50	2	60		
"M. Sars" mai/juni 1980	6	200	6	175			5	70	8	268		
"M. Sars" mai/juni 1981	10	264	10	225			17	320	12	385		
"M. Sars" mai 1982	10	167	10	180			17	309	12	302		
"M. Sars" apr./mai 1983	10	237	10	255			17	398	12	517		

Tabell 4

Oversikt over lengdefordeling av reker på tre ulike rekefelt i Barentshavet. Verdiar er gitt for lengdefordeling fisket med 35 mm trål med 18 mm tjunttt samt beregnete verdier for 35 mm og 40 mm maskestørrelse i trål uten tjunttt. Verdiene er oppgitt i prosent.

Lengde forkant øye- halespiss (mm)	Stratum 7			Stratum 11			Stratum 12		
	Tiddlybanken			Thor Løvsbåken			Thor Løvsbåken		
	35 mm/ tjunttt	35 mm	40 mm	35 mm/ tjunttt	35 mm	40 mm	35 mm/ tjunttt	35 mm	40 mm
35 35:4 8,75	0,1			0,3			0,5		
40 70,00	0,3			0,6	0,1		1,5	0,1	
45 11,25	3,3	0,5	0,1	1,6	0,3	0,1	2,6	0,4	0,1
50	4,5	1,1	0,4	3,9	0,9	0,4	5,3	1,3	0,5
55	4,4	1,6	0,8	4,5	1,8	0,8	4,0	1,5	0,8
60	4,4	2,3	1,3	6,0	3,4	1,9	7,0	3,5	2,0
65	10,9	7,0	4,4	8,0	4,0	2,3	7,7	5,0	3,1
70	11,3	8,5	6,4	11,4	8,5	6,4	8,3	5,4	4,1
75	14,5	12,0	9,8	13,5	11,4	9,3	12,2	10,3	8,1
80	16,0	14,6	13,0	13,8	12,4	10,9	12,4	11,0	9,2
85	14,1	13,5	12,3	13,1	12,3	11,3	12,7	12,1	10,1
90	10,0	10,0	9,3	12,3	12,0	11,3	16,5	16,3	14,1
95	3,9	3,9	3,6	7,5	7,5	6,9	5,9	5,9	5,1
100	1,3	1,3	1,2	2,2	2,2	2,1	2,3	2,3	2,1
105	0,6	0,6	0,6	0,5	0,5	0,5	0,9	0,9	0,8
110	0,4	0,4	0,4	0,3	0,3	0,3	0,4	0,4	0,4
Sum (%)	100,0	77,1	63,5	100,0	78,5	64,5	100,0	76,5	61,1

Fig. 1 Beregnet lengdefordeling av reker på Tiddlybanken våren 1984

Wold sa at en økning av maskevidden også er i fiskernes interesse. Han trodde at det ikke var noen uvilje mot en endring av bestemmelsene, men at fiskerne måtte få god tid på seg for eventuell anskaffelse av nytt utstyr.

Fladmark påpekte at det må være riktig å høste rekene på en bedre biologisk måte. Han var oppmerksom på problemet med utkast av reker og var opptatt med å få en ordning på dette. Han konstaterte med tilfredshet at industrien og fiskerne har samme syn på saken og håpet at bestemmelsene kunne endres så raskt som mulig.

Bergesen opplyste at Norges Fiskarlag hadde kontaktet en del rekefiskere og at de hadde syn på saken som er sammenfallende med de Wold her ga uttrykk for. Han sa videre at Norges Fiskarlag tar sikte på en rask organisasjonsmessig behandling.

Holm spurte om hvordan fiskerne stilte seg til det mulige tap i langtidsutbyttet ved økning av maskevidden til 45 mm.

Wold mente at fiskerne måtte få prøve 45 mm reketrål. Med den prisdifferensiering som er i dag er det mulig at fiskerne også vil akseptere en økning i maskevidden til 45 mm.

Johansen mente også at fiskerne måtte få prøve trål med 45 mm maskevidde.

Løbach viste til saksdokumentene der det sies at det tas sikte på å få gjennomført forsøk i løpet av sommeren. Forsøkene vil bli knyttet til det overvåkningsprogrammet som allerede er i gang.

Fladmark spurte om ikke dumpeforbud kunne innføres allerede nå.

Løbach svarte at eventuell innføring av dumpeforbud må ses i sammenheng med spørsmålet om økning av maskevidde og minstemål.

SAK 9/85

REGULERING AV TOBISFISKET I NORDSJØEN.

V.J. Olsen viste innledningsvis til de utsendte saksdokumenter der det var gitt følgende redegjørelse:

" Dette spørsmålet ble tatt opp på møtet i Reguleringsutvalget 10. desember f.å., sak 20/84. Bakgrunnen for saka framgår av vedlagte kopi av sakspapirene til møtet i utvalget (kopi av rapporten fra den felles arbeidsgruppen med EF vedlegges (././) også til orientering).

Konklusjonen etter diskusjonen i Reguleringsutvalget var at en i prinsippet var enig i en regulering som hindret fiske på tobisyngel. Dette kunne gjøres ved tidsregulering som foreslått, men før en kunne ta konkret standpunkt til dette måtte de berørte organisasjoner uttale seg.

Uttalelser fra Sør-Norges Trålerlag av 14. januar 1985 og fra Sildemelfabrikkens Landsforening av 5. februar 1985 er vedlagt (././).

Fiskeridirektøren vil vise til at det i rapporten fra ACFM i 1982 var vist til at en mulig reguleringsmåte var stenging av områder når fangstene var dominert av tobis-yngel, men dette ville kreve et overvåkings-opplegg på feltet. I rapporten fra ACFM i 1983 er det sagt at også på et biologisk grunnlag er den mest effektive reguleringsmåten en begrensning av fiske-sesongen til mai og juni.

Når det gjelder forholdet til EF i denne saken framgår dette av framstillingen i sak 20/84. Utgangspunktet var et ønske om et felles reguleringsopplegg med EF, men det viste seg umulig å oppnå enighet om dette.

Fiskeridirektøren måtte da konkludere med at ensidige norske tiltak måtte settes i verk på bakgrunn av de krav/anbefalinger som har kommet fra fiskere og havforskere.

På det nåværende tidspunkt i 1985 er det aktuelt å vurdere forbud mot tobisfiske (i form av forbud mot fiske med mindre maskevidde enn 16 mm) i perioden juli - oktober 1985. Spørsmålet om regulering i det neste aktuelle tidsrommet fra mars 1986 må vurderes senere i lys av erfaringene fra 1985. Det forutsettes også at reguleringene i 1985 må vurderes i sammenheng med EFs reaksjon på norske forslag om slike reguleringer.

Fiskeridirektøren vil foreslå at forbudet mot fiske etter tobis (med maskevidde mindre enn 16 mm) utvides til å gjelde fra 1. august 1985.

Utformingen bør være slik at Fiskeridirektøren eventuelt kan tillate prøvefiske, og kan åpne begrensede felt etter at det måtte være påvist at forekomstene på vedkommende felt består av stor tobis."

Bakkevik var ikke enig i Fiskeridirektørens forslag. Han etterlyste begrunnelsen for forslaget og lurte på hvorfor en ikke kunne gå inn på en regulering som besto i å sette et minstemål på tobisen. Såvidt han kunne skjønne ville både en tidsregulering og en minstemålsregulering kunne være vanskelig å kontrollere. Han viste ellers til det som var sagt i saksdokumentene angående forholdet til EF.

A. Wåge opplyste at han hadde vært med i arbeidsgruppen for tobis. Han viste til at både forskerne og fiskerne ønsket en begrensning i tobisfisket. Havforskningsinstituttet hadde gått igjennom en rekke alternative reguleringsformer og en hadde kommet til at den beste og enkleste måten å gjøre dette på var en begrensning av fiskeperioden. På grunnlag av behandlingen på forrige møtet hadde Fiskeridirektoratet sendt saken ut til høring. En var senere blitt oppmerksom på at brevet til Norges Fiskarlag ikke var kommet frem. Dette brevet ble sendt fra Fiskeridirektoratet samtidig med brevene til Sør Norges Trålerlag og Sildemelfabrikantenes Landsforening.

Han viste til behovet for å få istand en regulering så snart som mulig, og håpet på at en kunne få dette til uten at det ble gjort alt for komplisert.

Nakken opplyste at bakgrunnen for reguleringsforslaget var det store fisket på null-gruppe tobis som en hadde på høsteparten for noen år siden.

I perioden juli-august var nullgruppen kanskje særlig tallrik i de sørlige delene, mens den var særlig tallrik på nordlige felt senere på året. Regulering fra 1. august ville derfor være et vern mot null-gruppe fiske på de nordlige felt.

Bakkevik mente at en oppnådde samme resultat på en smidigere måte ved å sette et minstemål. Dersom en satt en tidsbegrensning kunne en hindre fisket på stor tobis unødig.

Wåge spurte om det ikke ville være vanskelig å kontrollere overholdelsen med minstemålsbestemmelsene når kontrollen måtte foretas i det vesentlige ved landing av fangstene.

Bakkevik svarte at dette ikke ville være noe stort problem idet en nå landet fangsten mens tobisen fremdeles var hel.

Dessuten kunne en jo ta stikkprøver på feltet.

Sætersdal viste til at en regulering med minstemål i prinsippet ville være mer komplisert enn en tidsregulering. Han hevdet ellers at en ikke hadde hatt stor tobis på de aktuelle feltene i de senere årene.

Bakkevik mente at det var juli måned som var problemet. Han foreslo at en skulle begynne med å sette en minstemålsregulering og så kunne en heller gå over til en tidsregulering senere dersom dette skulle vise seg at minstemålsreguleringen ikke fungerte.

V.J. Olsen oppsummerte debatten med å vise til at det var enighet i reguleringsområdet om at en nå måtte regulere tobisfisket men at det var delte meninger om hvilken måte dette best kunne skje på.

Følgende medlemmer stemte for en tidsregulering.

V.J. Olsen, Mietle, Johansen, Wold, Arctander, Sætersdal, Bjørklund.

Følgende stemte for Bakkeviks forslag:

Bakkevik, Fladmark.

Anton Leine var ikke tilstede da avstemningen ble foretatt.

SAK 10/85.

ORIENTERING OM HVALREGULERINGEN (KVOTER, SAKSBEHANDLING).

V.J. Olsen viste til den orienteringen som var gitt i saksdokumentene.

"Den internasjonale hvalfangstkommisjon vedtok på det 36. årsmøte en kvote på 635 dyr av den nordøst-atlantiske vågehvalbestand i 1985, dvs. for norsk fangst gjelder det områdene norsk økonomisk sone, sovjetisk økonomisk sone og Svalbardsonen. Fangstknoten for denne bestanden ble i 1983 satt ned fra 1690 til 635 dyr.

For den sentrale nord-atlantiske bestand ble for 1985 vedtatt en fangstkvote på 242 dyr og for Vest-Grønland bestanden ble det ikke foretatt endring i den eksisterende blokk-kvote på 586 dyr for årene 1984-85. Vedtaket inneholder klausul om at det ikke skal tas mer enn 300 dyr for hvert av årene. Etter møte med Grønland/Danmark og Island er en kommet til enighet om at Norge kan fange 85 dyr ved Jan Mayen/Øst-Grønland og 52 dyr ved Vest-Grønland i 1985. Totalt gir det en kvote på 772 dyr for Norge i 1985.

Forskriftene for årets fangst er fastsatt av Fiskeridepartementet den 27. mars d.å. og utfyllende forskrifter av Fiskeridirektøren den 25. april.

Reguleringen er i det alt vesentlige lagt opp etter samme retningslinjer som for 1984. Fiskeridirektøren fremmet forslag til reguleringsform og forskrifter på basis av et møte med Norges Fiskarlag den 4. februar d.å. der m.a. også representanter fra Utenriksdepartementet, Miljøverndepartementet, Norges Råfisklag og Småkvalfangernes Salslag var til stede.

Det er gitt 56 konsesjoner for 1985. Av disse er to fartøy engasjert i forbindelse med et forskningstokt for kval, slik at det er 54 fartøy som kan drive fangst i år.

Kvotene for det enkelte fartøy er beregnet ut fra fartøyets største leverte kvantum kjøtt til konsum i 2 av årene 1981, 1982 og 1983. Minste leverte kvote er satt til 5 dyr og største kvote (utenom Øst- og Vest-Grønland) er 21 dyr.

Den norske kvoten ved Grønland var for liten til å tillate alle de 8 påmeldte fartøy å delta og det ble bl.a. foretatt loddtrekning for å finne fram til de fartøy som kunne delta.

Det skal delta 3 fartøy ved Øst-Grønland, hver med en kvote på 25 dyr. 1 fartøy deltar ved Vest-Grønland, kvote 31 dyr og 1 fartøy deltar både ved Vest- og Øst-Grønland med en kvote på henholdsvis 10 og 21 dyr, i de to områdene.

Det er engasjert 8 inspektører i år og disse skal være om bord i

de respektive fartøy gjennom hele sesongen."

Det fremkom ingen spørsmål angående dette.

SAK 11/85

EVENTUELT.

A) INDUSTRITRÅLFISKE I NORDSJØEN - INNBLANDING AV SEI I FANGSTENE.

Fladmark tok opp de problemer som var i vinter med store innblandinger av sei i industritrålfisket i Nordsjøen. Han ba om en redegjørelse om saken og eventuelt hva som vurderes gjort for å hindre dette i fremtiden.

Wåge sa at problemet oppsto i midten av januar i år. Kystvakten registrerte store innblandinger av sei i industritrålfangster. Flere fartøy er anmeldt og Fiskeridirektøren har nå disse sakene til vurdering. Fiskeridirektoratets kontrollverk har også konstatert ulovlig innblanding ved levering og Fiskeridirektøren vil på basis av disse registreringer vurdere anmeldelse av flere fartøy.

Tidligere var forbudet mot bifangst i industritrålfisket begrenset til 25% i vekt av beskyttede fiskearter. Denne regelen ble opphevet i 1976. Det ble i stedet fastsatt en begrensning på 20% av torsk, hyse og hvitting i industri- trålfangster.

Etter gjeldende regler er det ved fiske etter industrifisk tillatt å ha konsumfisk som bifangst ved levering. Bifangst blir definert som inntil 50% av totalfangsten. Denne bifangst kan da likevel ikke inneholde mer enn 10% av torsk, hyse og hvitting.

Fiskeridirektøren har bedt Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt om en vurdering av gjeldende bifangstregler i dette fisket, spesielt med henblikk på å få en mer begrensende regel for sei.

Wold spurte om seien går til oppmaling.

Wåge svarte at hovedtyngden går til oppmaling. Dette har å gjøre med manglende mottaksmuligheter for konsum og industritrålfårens beskaffenhet.

Bakkevik beklaget på vegne av organisasjonene dette fisket. Det kan ikke tillates oppmaling av sei i disse mengder. Spørsmålet må tas opp i senere møter.

Fladmark sa at dette fisket må ses i relasjon til andre reguleringer av seifisket. Det er ikke akseptabelt å kunne fiske inntil 50% til oppmaling.

B) LODDEFISKE - UTKAST.

Fladmark tok opp spørsmålet om utstrakt utkast under loddefisket.

V.J. Olsen uttalte at det var fremkommet forskjellige tall når det gjaldt omfanget på dette problem. I Fiskeridirektoratet ville en nå først prøve å finne frem til reelle tall.

Han viste til at det i utgangspunktet var forbudt å dumpe lodde. Men noen fartøy hadde fått dispensasjon. Hans inntrykk var imidlertid at Fiskeridepartementet ikke ville gå inn for å gi slik dispensasjon neste sesong.

Leine sa at de som fisket til oppmaling følte at de som fisket til konsum kunne fiske fritt. Han spurte om en hadde brukt omregningsfaktoren en hadde på lodden for å se om det stemte med det anslåtte kvanta utkast.

V.J. Olsen svarte at det var klart at det var blitt dumpet mer enn forutsetningen. Det var viktig at en fikk diskutert slike spørsmål før neste konsumlodde sesong.